

Edebiyat Defteri

Fezai -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
29 Mayıs 2026 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Geçmişe Özlem (Nostalji)

Hiç birşeyi tadı kalmadı
Yuttuğumuz lokmanın
Soluduğumuz havanın
Hatta suyumuzun...
Naylonlaştı herşey
Çatal kaşık, tabak çanak,
Dibi delindi
Kuponla alınan tavanın.
Ayarları da bozuldu
Çarkifelekten ziyade
Mart havasına dönen huyumuzun...

Eskiden her şey sahiciydi
Mesala "manita"ımız yoktu
Sır gibi sakladığımız
Ahu gözlü yavuklumuz vardı.
"Kanka"ımız yoktu
Sırtımızı dayadığımız
Dağ gibi arkadaşımız vardı.
Dil ucuyla söylenen "anne" yerine
Yürekten söylenen "ana"ımız
Gözümüzün nuru " bacı"ımız
Arkamızda "kardaş"ımız vardı.
Bilgisayar, tablet de yoktu
Tahtadan Zülfikar kılıcımız
Çelik çomak, beş taşımız vardı.

Herkes aynı sahana kaşık
Sabaha kadar beşik sallardı.
Obezite, kolestrol bilinmezdi
Tazı gibiydi en semizi
Solaryum da neymiş?
Sabah Güneşi alanımızı yakardı
Akşam Güneşi de ensemizi.
Meğer hayat çok zor
Bir o kadar da eğlenceli imiş.
Mertçe atılan aşıklar
Kibarca atışan Âşıklar
Mahcup bakışlı Mâşuklar, vardı.
"Canın yongası" maldan değil
Candan veren komşumuz
Şefkatle açılan ağuşumuz
Kızaran bir yüzümüz
Yaşaran iki gözümüz
Bozulmamış özümüz
Senetten kıymetli sözümüz
Açık alnımız, dik başımız
Yağsız, tuzsuz da olsa
Helalinden pişen aşımız, vardı

Nerdeler, nereye gittiler?
Yalvarsak, yakarsak
Geri gelirler mi?
Kaf dağının ardındaki ellere
Kanat çırpın allı turnalar gibi
Akşamın kızılığına
Ka rı şa rak mı gittiler
Yayan yapıldak koşsak
En yanık ağıtları yaksak
Dönün diye dil döksek

Arkalarından melul melul baksak
Acaba geri dönerler mi?
Yoksa bir daha dönmemek üzere
Rüzgar kanatlı atlarla
Ya rı şa rak mı gittiler?

Akşamın kızılığına
Ka rı şa rak mı gittiler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577592/gecmise-ozlem-nostalji.html>

Kalmadı

İstemem, silmesinler göz yaşımı
Gözümde bir damla yaş da kalmadı
Aşkta olurmu hiç zaman aşımı
Yoluna koyacak baş da kalmadı

Gerçek olan aşkmış, gayrısı fani
Aşkta olur mu ama, fakat, yani
Onsuz yaşayamam diyordum, hani
Başımı vurduğum taş da kalmadı

Nazara uğradım kemli göz ile
Umudum kırıldı şerli söz ile
Yüreğim dağıldı harlı köz ile
Külüm savruldu, ataş da kalmadı

Elma yanakları, allara inat
Selvilere nispet, dallara inat
Hâlâ hafızamda, yıllara inat
Elâ gözler, kara kaş da kalmadı

Her bahar yeşerirdi umutlarım
Bereket yüklüdü bulutlarım
Zor gününde elinden tuttuklarım
Vefalı dost, arkadaş da kalmadı

En gizli sırlarını bildiğimiz
Doluya yazıp, boştan sildiğimiz
Bir anadan dünyaya geldiğimiz
Çok güvendiğim, kardaş da kalmadı

Açız kalmak zor gelir onuruma
Boyun bükmek dokunur gururuma
Sırrımı kalkan yaptım durumuma
Sırrıma layık, sırdaş da kalmadı

Göksel'im, Onsuz her günüm karakış
Unutulur mu göz süzüş, son bakış
Beynime kazınmıştı, nakış nakış
Her şey silindi, Nakkaş da kalmadı
Elâ gözler, kara kaş da kalmadı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577657/kalmadi.html>

AŞK

Kimine göre baş tacı
Bazen zehirden de acı
Kendi içinde ilacı
Tüm dertlere "deva"dır, aşk

Göçmen kuşun kanadında
Buruk bir lezzet tadında
Bin türlü gizem adında
Her cefaya "reva"dır, aşk

Kara kıştan bahar umar
Gerçeğe gözünü yumar
Kazanması en zor kumar
Boş bir hayal, "heva"dır, aşk

Gençliğinde bahar seli
İkindinde imbat yeli
Ne akıllı, ne de deli
Kuşluk vakti "neva"dır, aşk

Ne durdan, ne laftan anlar
Ne sustan, ne gaftan anlar
Ne küsten, ne aftan anlar
Seven için "cefa"dır, aşk

Aşk yazılmamış şiirdir
Ruhunu saran sihirdir
Topla çıkar, yine "bir"dir
Sevilene "sefa"dır, aşk

Zamana, mekâna bakmaz
Yansa da aşkını yakmaz
Tuttuğu eli bırakmaz
Bana göre "vefa"dır, aşk

Gönül avare, hoştur ser
Ayağını yerden keser
Kavak yelleri de eser
Pupa yelken "vela"dır, aşk

Gelmesin düşman başına
Zehir karışır aşına
Bakmaz gözünün yaşına
Dertsiz başa "bela"dır, aşk

Başında türlü türlü hal
Gözün kör olur, dilin lal
Ahirete bir selam sal
Son nefeste "sela"dır, aşk

Ulaşmak zordur menzile
Engel olur pek çok hile
Koşar adım gitsen bile
Kapanmayan "meda"dır, aşk

Köz yanar can özünde
Bir mana kalmaz sözünde
İki damla yaş gözünde
Çok severken "veda"dır, aşk

Dağın zirvesindeki kar
Kâh dondurur, kâhı yakar

Gözünden kalbine akar
Bir göz süzüş, "eda"dır, aşk

Duyguların en hasına
Kavuşmama pahasına
Razı isen dahasına
Bile bile "geda"dır, aşk

Hesapsız, kitapsız, yansız
İçine oturur, ansız
Öyle bir yara ki, kansız
Kirpiğinde "neda"dır, aşk

Gözlerine iner perde
Razı olursun her derde
Ne göktesin, ne de yerde
Tatlı canı "feda"dır, aşk

Göksel'im, var mı tarifi
Okutanı, maârifî
Nerde, gelsin en ârifî
Gâibden bir "seda"dır, aşk
Kirpiğinde "neda"dır, aşk

Geda: yoksunluk
Neda: çığ damlası
Heva: heves
Gâib: görünmeyen alem
Maarif: eğitim
Ser: baş
Meda: mesafa, ara
Neva: ferahlık
Vela: yelken

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577679/ask.html>

Borç

Kapanmayan gönül borcum var
Can borcumdan bile kıymetli
Cüssesi çalı kuşu kadar
Sevgisi dağlardan heybetli

Yüzü ondördünde ay gibi
Kirpik ok, kaşlar yay gibi
Yumuşak huylu, Umay gibi
Sevecen, gururlu, iffetli

Aklımı çelerdi bakışı
Bahara çevirirdi kışı
Her zaman hakeder alkışı
Zehri bal yapar, marifetli

Sözleri sanki Anzer balı
Teni çiçekli iğde dalı
Mutluluk vadedirdi falı
Alımlı, kibar, ferasetli

Kulağına leylak takardı
Yokluğu sinemi yakardı
Sevgiyle, şefkatle bakardı
Asil duruşlu, zerafetli

Hasretinden kavrulur sinem
Yüzüm gülse de, gözümde nem
Canını verirdi istesem
Fedakâr, naif, merhametli

Böyle son, bu aşka reva mı
Hoşsohbet, tatlıydı kelamı
Gönderdiği mahcup selamı
Bende hâlâ ehemmiyetli

Bu hicranın var mı izahı
Zerre miskal yoktu günahı
Mutlaka bir gün tutar ahı
Şimşekten, depremden hiddetli

Günahlarımın en asili
Sevaplarımın en afili
Bilirim, imkânsız tahsili
Kabir azabından şiddetli

Göksel, ödenir mi diyeti
Umudu çok, halisti niyeti
Kırık bir kalpti nihayeti
Yine de vakar, nezaketli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577711/borc.html>

Dost Ateşi

Düşman değil, "dost ateşi" yaralar
Bu sebepten iyileşmez yaralar
Beni el değil, can dostum karalar
Bayram günü bağlarım karalar

İçim yanar, ruhum sızlar, yâr sızlar
Bu derdi nerden bilsin "Yâr"sızlar
Kalp kırılır, yüz kızarır, ar sızlar
Ben utanırım, utanmaz arsızlar

Güze döndü ömrümün körpe yaşı
Sel oldu gözlerimin kanlı yaşı
Gücün varsa, gel bu yükü sen taşı
Sabır sabır, çatladı sabır taşı

Huzurluysan, cennettir sana her yer
Şüphe, en masum duyguları da yer
Gönül yapabilmek, en büyük eser
Mutluysan, kavak yelleri de eser

Dost kim, bilinmez düşmedikçe dara
Sahte dost, adamı götürür dar'a
Dostun hasını, çıra yak da ara
Hayasız dostlar boğdu beni ar'a

Türküler fısıldarken göldeki saz
Meramımı anlatsın üç telli saz
Güze bahar yaz, kara kışa da yaz
Yazabilersen, bir de mutlu son yaz

Ne dilersen, yalnız Mevladan dile
"Hak" isterse, dilsizler gelir dile
Seher vakti dar'a çekseler bile
Haksızlığa göz yummam bile bile

Kaderinde varsa, ne gelir elden
Bazen kardeşin daha eldir elden
Hep "üstündür veren el, alan elden"
Göksel'im, herkes bunu böyle bile

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577757/dost-atesi.html>

Aşk Tarifi

Aşkın tarifi zordur;
Ne yemek tarifine benzer
Ne de yol tarifine
Bazen acı tat verir
Bazen tatlı, zehir gibidir.
Bildiğin yolda kaybolursun.
Bu öyle bir yol ki;
Kıldan ince, kılıçtan keskin
Azgın denizler gibi dalgalı
Sonsuz ufuklar gibi dingin
Gözünü boyayan sihir gibidir.
Zirve sandığın yer
Belki de uçurumun dibidir.

Peki ya, aşk nedir
Kavuşamamaktır, aslında
Ya da nedensiz ağlamaktır
Oysa herşeyin bir nedeni var
Mesela yağmur, nedensiz yağmaz
Güneş de sebepsiz tutulmaz
Lakin, sen sebepsiz tutulursun
İçten içe yanar
Umarsızca umar
Hiç yaşamamış gibi de unutulursun

Gün olur, volkan misali patlar
Saman alevi gibi sönersin
Karanlıkta gözüne ışık tutulan
Ürkek tavşana dönersin
Yüce dağlardan süzülen
Alıcı kuşa imrenirken
Kınalı keklik gibi
Kanatlarından vurulursun
Hayallere sarılır
Sevinçlerle karılır
Umutsuzca koşar
Bahar seli gibi coşar
Sonra da durulursun
AŞK: Soğuktan titrerken
Yüreğinde harlanan kordur
Aşkın kendisi de, tarifi de zordur...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577797/ask-tarifi.html>

Gözler

Ne de güzeldir yemyeşil gözler
Baharda çimen dokusu gibi
Pırıl pırıl, ışıltılı gözler
Yanan bağrıma bengüsü gibi

Cıvılcıvılcı olur elâ gözler
Ağrısız başlara, belâ gözler
Kirpik güzelse de, illâ gözler
Garip bülbülün türküsü gibi

Mavi gözlere kurban olurum
Huzuru mavilikte bulurum
Göğ yüzünden mehtabı solurum
Puslu sabahın tütsüsü gibi

Sormayın hangisi en güzeli
Güz mevsiminde yaprak gazeli
Kahve gibi yanıktır ezeli
İnceden hüznün buğusu gibi

Rengi değil, mühim olan hissi
Zaten birbirinden güzel hepsi
Kirpiğiyle dağıtırken sisi
Yeşil göllerin kuğusu gibi

Göksel'im, olursa kara olsun
Aşka aç, aşka fukara olsun
Sinende kapanmaz yara olsun
Yusuf'un gayya kuyusu gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577810/gozler.html>

Adalet

Dünya yalan-dolan, yol pıtraklı
Her taşın altında, bela saklı
Ortada suçlu yok, herkes haklı
Hamsi, kavak ağacına çıkmış

Boşa beklemeyin, prensler atsız
Arılar da küsmüş, ballar tatsız
Mevla'ya dert yanan, kullar bahtsız
Hoyrat eller umutları yıkılmış

Reva mıdır, mazlumu sınamak
Çözüm değil, sürekli kınamak
Yetmez Hak'ka sırtını dayamak
Toplum sadece dişini sıkılmış

Güç mü, hak mı ayakta kalacak
Kısa çöp, er-geç hakkını alacak
Mutlaka hak yerini bulacak
Gerçekler ayan-beyan açılmış

Hesaba çek, kuzu için kurdu
Mevlam önce kul hakkını sordu
Süleyman uçan kuşa buyurdu
Hesap mahşere kadar açılmış

Adalet olmazsa "ekmek" olmaz
Hukuğu sağa-sola çekmek olmaz
Fakirin rızkından "yemek" olmaz
Hakkını arayınca; miş miş miş

Sadece lafta kalmışsa hukuk
Adil olalım deyince, gak guk
Alırken nema, öderken sukuk
Toplum iki yüzlülükten bıkmış

Adil ol, olamasan da Ömer
Adalet boynunda altın kemer
Hukuk yük değil, olsa da semer
Mağdurlar gemilerini yakmış

Göksel, sen de mi zamana uydun
Kimbilir, belki de sen hep buydun
Bu ibretlik dersi, yeni mi duydun
Mazlumların ahı, Şahı yıkılmış

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577883/adalet.html>

Vuslat

Bahar geçti, yaz bitti, bu katar sondu
Baykuşlar kuruyan dallarıma kondu
Bu ne sert kış, bakışlarım bile dondu
"Vuslat" yine mi "sahte bahara" kaldı?

Renkler mi solmuş, sağım solum bembeyaz
Bu kaçınıcı kış, kaçınıcı kuru ayaz
Turnalar da göçtü, başka ellerde yaz
"Vuslat" yine mi "başka katara" kaldı?

Hayat aldıklarını yerine koysa
Nazlı yardan umutlarım vardı oysa
İstemem, üstü kalsın, mutluluk buysa
"Vuslat" yine mi "vefasız yâra" kaldı?

Aklımı başımdan alır duygularım
Her gece kâbusa döner uykularım
Günden güne çoğalırken korkularım
"Vuslat" yine mi "hazin firara" kaldı?

Deli gönül hep olmazları mı umar
Mutluluk kazanılması en zor kumar
Dertleri sorarsan, ben de tomar tomar
"Vuslat" yine mi "fırıldak zara" kaldı?

Dostlarım çil yavrusu gibi dağıldı
En gözde kovanımdan delibal sağıldı
Hüzünler dağ oldu, üstüme yığıldı
"Vuslat" yine mi "ah ile zâra" kaldı?

Yıllarca boşa inandım, boşa kandım
Yüzüme gülen herkesi dostum sandım
Her defasında bile bile aldandım
"Vuslat" yine mi "o zor karara" kaldı?

Göksel'im kaybedince çok üzülürsün
Feleğin imbiğinden mi süzülürsün
Ödenmez borcun altında ezilirsin
"Vuslat" yine mi "küllü zarara" kaldı?
"Vuslat" yine mi "o zor karara" kaldı?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577947/vuslat.html>

..... HÜZÜN.

Yine mi yollarda kaldı gözün
Bu bahar gelmedi, beklî güzün
Gözlerinden inceden bir hüznün
Yaz yağmuru gibi dökülür

Gül yaprağına düşen çiğ gibi
Kırpiklerine değen buğ gibi
Yamaçtan kopup gelen çiğ gibi
Göğsünden hıçkırıklar sökülür

Rüzgârla savrulan kuru yaprak
Baharda mis gibi kokan toprak
Dağı taşı yarıp geçen ırmak
Dağdan iner, ovada bükülür

Yıllar geçse de acın azalmaz
Felek ipinden tuttu mu salmaz
Çevrende arkadaşın da kalmaz
Haline el güler, dost üzülür

Çocuklar gibi müjde beklersin
Her gün derdine dert eklersin
Boş yere yüklerini deklersin
Göz yaşın süzüm süzüm süzülür

Göksel, böyle gelmiş böyle gitmez
Ahir ömür beklemekle bitmez
Sadece ümit etmek de yetmez
Yüreğın ezim ezim ezilir
Haline el güler, dost üzülür

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577990/huzun.html>

Şikayetim Yok

Kalbimdeki yeri, yokluğundan büyük
Nasıl şikayet ederim, ah ederim
Aşksız kalmışsa, bu can bu bedene yük
Gece bitmez, sabahı sabah ederim

Yardan düşercesine, düşsem düşüne
Yavru ceylan gibi, yaslansam döşüne
Ömrümü adamışken bir gülüşüne
Ne Dünyaya, ne mala tamah ederim

Gönülsüz gönüle gönül verdi gönül
Böyle bir sevdayı kıskanmaz mı bülbül
Aşk iki cihanda da en büyük ödül
Ne Şaha, ne kula eyvallah ederim

Gülüşünü gül bahçelerinden derdim
Mal mülk ne ki, koskoca bir ömrü verdim
Çaresizim, Dünyadan büyüktür derdim
Dönerim, hayalinle semah ederim

Her adımım ona yaklaştırdı beni
Aklım karıştı, bu nasıl bir albeni
Beni benden aldı yüzündeki beni
Kalbimden kalbine güzergah ederim

Göksel, artık hiçbir şeyin kıymeti yok
Garip gönlümün kimseye minneti yok
Bu sevginin borcu yok, diyeti yok
Tatlı canı, aşkına feda ederim
Aşk için kendime de veda ederim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578085/sikayetim-yok.html>

Soğuk

Eksi bilmem kaç derecede
O soğuk ve karanlık gecede
Şehrin mermer yüzünden
Göz yaşlarım süzülürdü
Gecenin acımasız koynuna
Vebali, kara yazanların boynuna

Uğursuz eller fütursuzca
Başından belli olan sonu
Taa alnımın çatına yazardı
Bacasından hüzün tüten evlerin
Solgun perdelerinden
Sarı titrek ışıklar sızardı
Başka suçlu yokmuş gibi
Ben soğuğa kızardım
Soğuk da bana kızardı
Saçaklardan sarkan buz kamaları
Ayazda parıldayan hançer gibi
Hasretinle yanan bağrıma batardı
O soğuk ve karanlık gecede
Bir de gözlerini süzüp bakardı
Kalbim, yerinden çıkacak gibi atardı

Benim "Öksüz çocuk" hallerime
Sokak lambaları bile üzülürken
Payıma düşen hüzünden
Kalan sevgi kırıntıları da ölürdü
Son cümlede, son hecede
O soğuk ve karanlık gecede
Zehir zemberek sözünden
Kalanlar kalbime gömülürdü
Aşkımızla dalga geçer gibi
Acı ve ürpertici çığlıkları ile
Karanlığı yırtarcasına
Gamlı gamlı baykuşlar öterdi
Lapa lapa yağan kar
Bebek kadar masum
Ana sütüden temiz aşkımızı
Tıpkı bir ayıbı saklar gibi örterdi

Oysa sımsıcak bakışından
Tenimi okşayan nefesinden
Şevkat damlayan gözünden
Her gece yıldızlar dökülürdü
Ellerimi sımsıkı tutunca
Korkmazdım zehmerinin kışından
Yağmurundan, yaşından
İçimi ısıtan mahcup bakışından
Hele de o muhnis sesinden
Gökselin kalbi yerinden sökülürdü

Lodosla eriyen kar misali
Kollarımdan sıyrıldı birden
Belki gururdan, belki kibirden
"Dur gitme" diyemedim
Nasıl gidilir böyle severken
Eksi bilmem kaç derecede
O soğuk ve karanlık gecede
Avuçları kor ateşti
Göz bebekleri titrerken

Artık ne gecenin karanlığı
Ne soğuk kaldı donduran
Ne de bitmez denen o kara kışlar
Sadece alevden busesini konduran
Yanağımda sıcaklığı kaldı giderken
Hasret akarken damarlarımdan
O hüzünlü hali çıkmıyor aklımdan
Keşkelere donduğu son gecede
Boğazımda düğümlenen
Bir türlü diyemediğim
Umutsuz yakarışlar
Sızıyordu göz pınarlarımdan
Artık ne içimi ısıtan o bakışlar
Ne zehmeriler, kara kışlar
Ne de soğuk kaldı donduran
Sadece alevden busesini konduran
Sıcaklığı kaldı giderken.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578114/soguk.html>

Sevgin

Bana soğuk kıştan kül rengi akşamlar
Sana parlak şafaklar, en sıcak yazdan
Benim payıma düşen, en zor yaşamlar
Sana tatlı nameler, üç telli sazdan

Razıyım, yok aslında bir şikayetim
Sana kıyamam ki kendime eziyetim
Sevmek en büyük hünerim, meziyetim
Saadet diledim, duadan niyazdan

Nefret batsın, sevgi yüksekten yüce
Teslim olalım sevgi gibi bir güce
Dert değil, benim olsun karanlık gece
Tüm sabahlar senin olsun en beyazdan

Senin olsun yüce dağlardaki üvez
Ak tenine yakışır pembeyle güvez
Aman dilemem, istersen çiğne ez
Aşktan yanan bir daha yanmaz alazdan

Gülüşünle kuru dallarım yeşerdi
Bakışların müjde, kaş çatışın şerdi
Yokluğun bağrımı ok gibi deşerdi
Şefkatin mutluluk doğurdu marazdan

Dön artık diktiğin fidan meyve tuttu
Beni hayata bağlayan bu umuttu
Gözlerim, sensizken gülmeyi unuttu
Aşkın cennet bahçesi yarattı dazdan

Göksel'im, sevgin gök yüzü kadar sonsuz
Yılmadın bunca cilveden, bunca nazdan
Yapamam, yaşayamam diyordun Onsuz
Nice baharlar doğdu en sert ayazdan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578146/sevgin.html>

Arsız

Derler ya, Dünya yansa hasırı yanmaz
Başı puslu dumanlı, Aladağdan serin
Buna Peygamber sabrı bile dayanmaz
Acımadan kullanır, çok az taviz verir

Biraz fırsat bulsa, balıklama atlar
İstekleri bitmez, üçü beşe katlar
En masum duyguları bile sakatlar
Tozu dumana katar azıcık gerin

Her şeyi O bilir, hep akıl verendir
Her zaman haklıdır, her şeyi yerendir
En gizli sırları ortaya serendir
Yanılıp bir kere meclisine girin

Kendi içer, sonra bulandırır suyu
Canı çıkar, acaba çıkar mı huyu
Ne gönül bilir, ne hatır, ne de Hû'yu
Koruk meyveyi Onun için yetirin

Böyle dert gelmesin düşman başına
Uyuz olur adam, düşüne taşına
Göz koyar suyuna, lokmana, aşına
Merhamet edip, sofranıza getirin

Göksel'im, aşılmaz dağları aşan O
Fakirlerden açlardan, önce koşan O
Çıkarı olunca sel gibi çoşan O
Yeter ki, olmaz işlerini bitirin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578182/arsiz.html>

Torun

Eski duygularım şöyle bi durun
Artık pabucunuz dama atıldı
"Ne oldu ki" diye hele bi sorun
Yavan aşımıza lezzet katıldı

Sevinç bombası düştü ortamıza
Gözleri boncuk, fındık gibi burun
Büyük kısmet takıldı oltamıza
Zurnalar çalsın, davullara vurun

Nağmeler ingasıyla yarışamaz
Boşa ötmesin bülbülü susturun
Bu keyfe Sultan bile karışamaz
Şenlik var şenlik, sizler de buyurun

Sümbüllere, güllere gerek var mı
Susuz bırakın, kurutup soldurun
Hiç "Cennet kokusu" gibi kokar mı
En güzel kokanını bile yoldurun

Kimimiz dede, kimimiz de teyze
Kendinize uygun hayaller kurun
Bu duruma çabuk alıştık neyse
Artık tüm rüyaları hayra yorun

Bu mutluluk uçurur beni yardım
Ben havalansam da sizler oturun
Yine kârımıza kâr kattık kârdan
Sen nelere kadîrmişsin be "Torun"

Göksel sana bu rütbe çok yakışmış
Krallara nispet tahtımı kurun
Yüzüne Güneşin şavkı yapışmış
Gözlerimi kamaştırıyor nurun

Sen nelere kadîrmişsin be "Torun"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578242/torun.html>

Çocuk Yanım

Yıllar geçse de, bir yanım çocuk kaldı
Ayna mı çatlak, çizgi mi var yüzümde
Abaküs dağıldı, birkaç boncuk kaldı
Yaşlansam bile, çocuk saklı özümde

Şırl şırl akan pınarlarım vardı
Gölgesi buz gibi çınarlarım vardı
Gülen ayvam, ağlayan narlarım vardı
Gözüm kaldı altın sarısı üzümde

Hıdırellezde dağdan kekik toplardık
Duş suyuna katar, mis gibi kokardık
Çayırlarda oğlaklar gibi hoplardık
Ne para, ne pul, hiç bir şey yok gözümde

Dolu vurdu, İrem bağım talan oldu
Mutlu günlerim vardı, yalan oldu
Koynumda beslediklerim yılan oldu
Türlü sitem saklı, en tatlı sözümde

Yine de hoş tat bırakmış, acı bile
Gönlüm avunur geçmişin hayaliyle
Gerçeği gibi olmayacak haliyle
Yine de kıvılcım ararım közümde

Göksel, içindeki çocuk yaşamalı
Gönülden değil, ömürden yaş almalı
Beden yaşlansa da, gönül genç kalmalı
Teller tek tek kopsa da gönül sazından
Baş tacı et, çıkanı alın yazından

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578370/cocuk-yanim.html>

Küstüm

Ölü Denizden Babadağa doğru
Çılgık çılgığa uçan martılara
Gevreğinin son lokmasını atan
Kekik kokulu ellerine küstüm...
Koklamaya kıyamadığım
Baharı müjdeleyen Nergizleri
Teninin kokusuna katan
Ege'nin serin yellerine küstüm...

Kordon boyunda yürürken
İkinci vakti imbatla savrulan
Baygın lavanta kokulu saçların
Dar'a çekinlen mahkumun
Boynundaki yağlı urgan gibi
Boğazıma düğümlenen ilmektir...
Temmuz sıcağında kavrulan
İyot kokulu İzmir sokaklarından
Göz yaşımı süzdürürken
Son arzum; ıssız kumsallarda
Mahzun ve boynu bükük kalmış
Tenin kadar narin, "Kum zambağı"nın
Çektiği yalnızlığı bilebilmektir...
Umudumu adalara doğru
Çakıl taşı misali yüzdürürken
Acımasız cellat edasıyla
Kendi ipini çekiyordu kendi elim...
Kemeraltındaki kalabalıktan kaçıp
Sığınacak bir yer ararken
Benim lal olmuş dilim
Kadife kalenin bülbüllerine küstü...
İçimi Üveyik ürkekliliği sararken
Hasretinden direği sızlayan burnum
Özlemine dindirmek için kokladığı
Has bahçenin sümbüllerine küstü...

Alnıma yazılmış bu küskün aşk
Yalnız Ege akşamlarında
Karanlığı kovan şafak gibi
Hercayı aşıklara inat olsun...
Ve bir türlü söküp atamadığım
Yüreğime çöreklenmiş bu aşk
Maymun iştahlı heveslerine
Ömür boyu saltanat olsun...
Bir daha yüzünü göremesem
Sesini duyamasam da
Tüm iyi dileklerim
Gök yüzündeki melekler gibi
Üzerine kol kanat olsun...
Nakış nakış,ilmek ilmek
Kaderime işlenmiş yazgım
Hoyrat gönüllere
İlahi bir sanat olsun...

Yine de tüm iyi dileklerim
Üzerine kol kanat olsun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578408/kustum.html>

Mecnun Gibi

Açtığın yaralara derman için
Umutsuzca çare aradım durdum
Gözlerin yeter katlime ferman için
Kendi dar ağacımı kendim kurdum

Hâlâ gelmedin, belki de haftaya
Suç diye "aşkın" yazıldı yaftaya
İnanmışken her türlü safsataya
Gördüğüm rüyaları hayra yordum

Aynaya bak, başka suçlu arama
Senden gayri çare var mı yarama
Gerek de yok, kibrit çakma çırama
Dumansız, için için yanan kordum

Hamallık bedava gönül işinde
Yaşım kocadı, ruhum on beşinde
Yıllarım geçti, bu aşkın peşinde
Yerde çiçeğe, gökte kuşa sordum

Dostuna dost, düşmanlarına şerdim
Kutupta bile aşkından pişerdim
Sen kaçtıkça ben peşine düşerdim
Geçtiğin yollara kurban olurdu

Aşk bu, "kılıçtan keskin, kıldan ince"
Yanardım elin elime deyince
Dağlar delinmiş, Şirin isteyince
Göksel Ferhat olur bir yol bulurdu
Geçtiğin yollara kurban olurdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578557/mecnun-gibi.html>

SAT(MA)

Yağ sat, bal sat, sakın dostunu satma
Gül at, gülücük at, iftira atma
Ekmeğine zehir kat, haram katma
Haramdan aş olmaz, ruhunu yakar

Kapı çal, gönül çal, umudu çalma
Selam sal, kelam sal, endişe salma
Hayır dua al, asla ilenç alma
Mazlumların ahı, dağları yıkar

Yaren ol, yapan ol, yıkıcı olma
Aşkla dol, meşkle dol, gazele dolma
Saçını, başını yol, gülü yolma
Aldığın intizar gün gelir çıkar

Halden anla, hatır sor, kusur sorma
Rüyaları hayra yor, şer'e yorma
Hatasız insan olmaz, yüze vurma
Kınadığın şey, senin için de ar

Göksel'im engin ol, hemen kınama
Hiç kimseyi sevdiğinle sınama
İçine sinmeyen çok şey var, ama
Dünya'nın üstü gibi, altı da var

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578674/sat-ma.html>

YOK

Öksüzüm, leyleğin "atık yavrusu" gibi
Çaresizim, uçmak için kanadım da yok
Yalnızım, baharın "çalgın kumrusu" gibi
Rüzgarlarla yarışan "Düldül" atım da yok

Yok ovasında binlerce dönüm arazi
Altınlarım çil çil, elmaslar dizi dizi
Tamamı hayal mahsulü, hepsi farazi
Denizde yüzen, pupa yelken yatım da yok

Razıysan kuru ekmeğe, eski bir çula
Tama etmeyeceksen para ile pula
Muhtaç değiliz, ne padişaha ne kula
Peşin söyleyeyim, limitsiz kartım da yok

Gel beraber samanlığı seyran edelim
Mutlu olalım, herkesi hayran edelim
Maziyi yıkalım, devr-i devran edelim
Leb-i derya, denize nazır katım da yok

Sevdiklerim için dünyaları yakarım
İğne ucuyla yapar, balyozla yıkarım
Fazla naz yapma, ben de insanım, bıkarım
Sabit fikirli değilim, inadım da yok

Göksel'im, gerçek olur mu peri masalı
Dipten göklere çıkarır mı, uçan halı
Götüren yok, Dünya'da kalır, Dünya malı
Göz boyayıp, kandırarak sanatım da yok
Bir lahza sürdürecektir saltanatım da yok

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578722/yok.html>

Ne Kalır

Bir gün biter mi, tafrası nazı
Zor mu değişir, bu kara yazı
Hep dertli türküler çalar sazı
midi biter, gmanı kalır

Kefareti yok mu bu günahın
Kime sitemin, kime bu ahın
şafağı karanlık her sabahın
Ateşi söner, dumanı kalır

Düşe kalka geldim bu yaşıma
Gelmez dediler, geldi başıma
Feleğin çarkına su taşıma
Ahiri gider, zamanı kalır

Derdimi anlattım kararınca
"Kabe'ye" ulaşır mı karınca
Her şey yeniden başlar varınca
Duası biter, "aman"ı kalır

Bin defa dönüp, tavaf etsen de
Yalın ayak koşarak gitsen de
Madem ki mazlumun hakkı sende
Ne kulluğu, ne imanı kalır

Göksel, ölür msn bu yaradan
aresini vermez mi "Yaradan"
"İsterse", gemi yürür karadan
Otacı ölür, dermanı kalır
Süleyman ölür, fermanı kalır....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578835/ne-kalir.html>

Büyük Çelişki

Ne kadar uzaksan, o kadar hasret
Ne kadar yanarsan, o kadar gerçek
Ne kadar yalnızsan, o kadar gurbet
Çok sevdiğin, o zaman çilesini çek

Aşk, ateşte yanmaktır en nihayet
Zeten böyledir, niye bu şikayet
Yandıkça, külünden doğmaksay şayet
Sevdiğin, mutlaka başına gelecek

Ateşe uçan pervaneler gibi
Yolunu kaybeden divaneler gibi
Yol kenarında viraneler gibi
Kıymetini gamlı baykuş bilecek

Gerçek aşık kör gibidir sevince
Ruhuna işlenmiş inceden ince
Herşey yeniden başlarmış bitince
Nehir denize varınca bitecek

Aşk ulaşılmaz menzildir hedefte
Dantel mi, oya mı desem gergefte
Yazılmamış şarkıdaki o güfte
Aşık son nefesinde söyleyecek

Göksel, çok acımasız bu çelişki
Yürür mü bu zıtlıkla bu ilişki
Nasıl olacak, delice sevmiş ki
Vuslat gelmiş, o büyük aşk gi de cek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578865/buyuk-celiski.html>

ÜRYAN

Ömür bir gün daha yedi cepten
Sakın isyan dökülmesin lepten
Kimseye taviz verme edepten
Üryan geldin, üryan gideceksin

Kanma ne burcuna, ne falına
Sem karışır arının balına
Minnet etme Dünyanın malına
Üryan geldin, üryan gideceksin

İyilik kaybolursa nişan kalır
Bir gün göç edersen, zişan kalır
Altta Yer, üstte Kehkeşan kalır
Üryan geldin, üryan gideceksin

Baldan da tatlıdır helal rızık
Gerek yok hırsla, canına yazık
Kim çakmış fâni Dünyaya kazık
Üryan geldin, üryan gideceksin

Senin değil malın, mülkün, varın
Bu gün belki senin, peki yarın
Yeter artık, bu işlerden arın
Üryan geldin, üryan gideceksin

Vicdan azabı yakar kavurur
Karayel küllerini savurur
Zalim felek on ikiden vurur
Üryan geldin, üryan gideceksin

Yalnızsın bu gariplik ilinde
Yıllar geçti, ne kaldı elinde
Hep o hüznü türkü dilinde
Üryan geldin, üryan gideceksin

İmkanların az, yerin dar ama
Aklını çelen çok şey var ama
Boş yere bahaneler arama
Üryan geldin, üryan gideceksin

Ömür destin dolar, süren biter
Bülbüller susar, baykuşlar öter
Has bahçende kara çalı biter
Üryan geldin, üryan gideceksin

Göksel, sanma solmaz bir çiçeksin
Ecel şerbetinden içeceksin
Ne ektiysen, onu biçeceksin
Üryan geldin, üryan gideceksin

Üryan: çıplak
Zişan: şeref
Leb: dudak
Kehkeşan: saman yolu
Sem: zehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578954/uryan.html>

Menfaatçi

"Hak değirmende olurmuş" der
Eşit gibi böler, en çok O yer
Hakkı varmış gibi helal eder
Aslanı da boğdurur kediye

Bedavaya günahını satmaz
Görevi olsa da imza atmaz
Almadan parmağını oynatmaz
Rüşvetin adı olur hediye

Hediyeleşmek "Nebi" sünneti
Hep O'na gösterirler minneti
Haraca da bağlamış ümmeti
Sana borç yazar, O'na tediye

Hep tarlasına düşer yağışlar
Kendine bahar, ele kara kışlar
Kul hakkını kim, nasıl bağışlar
Gözü sekizde, inmez yediye

Pay sıfırken, bin olsa da payda
Tüm Dünya O'nun olsa ne fayda
Etrafında kim kaldı, bir say da
Haramı süslemişler ye diye

Göksel, bir parça kefen nasibin
Mülkü emanet yazdı katibin
Oyalan diye verdi "Sahibin"
Bunca hırs, bunca telaş ne diye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579038/menfaatci.html>

Aşk Hikayesi

Bir garip aşk hikâyesi
Kız fakir, oğlan gariban
"İki çıplak bir hamama" misali
Malum aşklar gibi değil
Şafak kadar parlak, gece gibi koyu
Ömrü kısa, acısı ömür boyu
Bu yüzden ne eşi var, ne emsali

Hesapsız, kitapsız bir sevgi
Topla çıkar, yine aşktır bakiyesi
Aştı, sevgiydi tek gayesi
Aylarca karın altında bekleyen
Kardelenler gibi
Karlara eridi, çiçeği soldu
Ne kendisi kaldı, ne sayesi

Anne sütü gibi temiz
Bebek kadar masum
Her türlü menfaatten
Hileden, hurdadan masun
Göz yaşı gibi gerçek ve saftı
Yani aşk gibi aştı
Gerisi de lafûgüzaftı

Her kula nasip olmaz bu ödül
Bu aşkı kıskanmaz mı bülbül
Koklamaya kıyamadığın
Nadide ve narin bir çiçektir
Ve her güzel şey gibi
Göz açıp kapayana kadar bitti
Hiç yaşanmamış gibi kaybolup gitti

Rüzgâr savurdu, tozu kalmadı
Ateşi söndü közü kalmadı
Yıllar süpürdü, izi kalmadı
Göksel'in de diyecek sözü kalmadı
İşte böyle bir aşk hikâyesi
Ne kendisi kaldı, ne sayesi
Sadece kırık bir kalpti payesi

Saye: gölge
Paye: payına düşen
Masun: korunmuş
Garip: hüzünlü
Lafûgüzaf: boş laf
Emsali: dengi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579071/ask-hikayesi.html>

Akılsız Aklım

Yüz verdim, astarı yok mu dedi
Yok dedim, döndü yine istedi
En güvendiğinden darbe yedi
Akıllanmadın, akılsız aklım

Bu kaçınıcı hüsrana, sayamadım
Nasıl bir gaflettir, ayamadım
Cana kıydım, dostu kıyamadım
Akıllanmadın, akılsız aklım

Yer yüzü de kademe kademe
Niye böyle yaradılmış deme
Sadece kendin için isteme
Akıllanmadın, akılsız aklım

Yanlış anlaşıldı iyi niyet
Zayıflık zannedildi zerafet
Boş ver, sende kalsın nezaket
Akıllanmadın, akılsız aklım

İnsanoğlu çiğ süt emmiş derler
Yaparlar, sonra da kimmiş derler
Ters baktın, gözün de kemmiş derler
Akıllanmadın, akılsız aklım

Sevdiğini sakınıp gözünden
Sanki ruh ayrılır can özünden
Pişman olmamak için sözünden
Akıllan artık, akılsız aklım

Göksel, kalbinin sesini dinle
Fizana gitsen kalbin seninle
Şevkat aynı yerde durmaz kinle
Uslandı kinden ayrılmış aklım
Eski aklından sıyrılmış aklım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579152/akilsiz-aklim.html>

Gönül Cemi

Düşmeden yalana, yanlışa, hileye
Bu fakiri de alın "Gönül cemi"ne
Ben de çok yakışırım bu kabileye
Razıyım Cem'in hükmüne, seçimine

Kaba saba isem örsünüzde dövün
Dostun yanında yerin, düşmana övün
Alınmam kızmam, gerekirse sövün
İnanmayanlar çeksın beni yemine

"Olmuşsun artık" demeyin, kırılıırım
Bu yolda çok alınganım, darılıırım
Dostumu tutar, sımsıkı sarılıırım
Tayfan olayım, beni de al gemine

Korkutamaz ne kırk satır, ne kırk katır
Yanlış işte olur mu hiç, gönül hatır
Kurban gibi kes, İsmail gibi yatır
Kırmızı şerit bağlayın cendeğime

Yalana doğru, fazlaya az, demedim
Aç biilaç gezdim, yetim hakkı yemedim
Hakkımdan fazlasını da istemedim
Şüphesi olan, baksın yedi ceddime

Göksel'im, uykudan biraz geç uyandın
Hamdın, piştin, harlı ateşlerde yandın
Kaçacak yerin yok, duvara dayandın
Nasıl yapsan, nereye gitsen, nafile
Yaklaşsan da, hâlâ uzakta kabile

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579200/gonul-cemi.html>

Mavi

Envai çeşit, sarı pembe yeşil
Sizin olsun, bana maviyi verin
Kuş tüyünde uykular mışıl mışıl
Sizin olsun, bana denizi serin

Sizi bilmem, ben maviye vurgunum
Mavinin peşinde geçer her günüm
Sonsuza dek maviilere sürgünüm
Ahvalim budur, isterseniz yerin

Balıklar gibi denizlere dalsam
Göğüs kafesimdeki kuşu salsam
Özgürce uçmanın tadını alsam
Beni göv maviliklere gönderin

Okyanus mavi, gök mavi, "göz" mavi
Hece mavi, cümle mavi, "söz" mavi
Bedenim kavruk olsa da "öz" mavi
Mavidedir en yüksek ve en derin

Cam göbeği ,sümbül,menevşem mavi
Umudum, emelim, endişem mavi
Hüzünlerim, tasam, pür neşem mavi
Beni mest eder mavili sözlerin

Maviyi, maviş gülüşünde sevdim
Hasreti, bana dönüşünde sevdim
Mavi düşleri sol düşünde sevdim
Beni benden alır mavi gözlerin

Kaçışın yok, kaderin ağı mavi
Hem yukarı, hem de aşağı mavi
Ufkumu saran gök kuşağı mavi
Göksel, maviye boyanmış her yerin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579253/mavi.html>

Baba

Sen umutsun, sen her derde devasın baba
Şikayet etmek yakışmaz, genel adaba
Boşuna mı bunca emek, tonlarca çaba
Bu yükü taşımaya gönüllü adaysın

Gagasıyla yuvaya yem taşıyan kuşsun
Bazen sevimsiz biri, bazen çok hoşsun
Boşver başkası ne konuşursa konuşsun
Karanlık gecede parlayan dolunaysın

Çocukların ilk hecesi, ilk adımısın
İlk insanın, ilk Peygamberin adı mısın?
Aile meclisinde nemrut kadı mısın?
Tek derdin herkes birbirini sevsin, saysın

Zorluklar karşısında göğsünü geren sen
Ömrünü ailenin önüne seren sen
Hesapsız, kitapsız herseyini veren sen
Sana güvenenleri kollayıp, koruyansın

Göksel, Kaf dağının ardından kar getirsen
En koruk meyveleri dalında yetirsen
İçmesen içirsen, yemesen de yedirsen
Lakin, herşeyi herkesten sonra duyansın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579316/baba.html>

Anlamadın...

Seni öyle sevmişim ki
Ne ben farkında oldum
Ne de sen anladın
Yıllar geçti, devran döndü
Sovyetler yıkıldı, Papa vuruldu
Dünya en baştan kuruldu
Yıkılmaz denen ideolojiler
Hallaç pamuğu gibi savruldu
Kartlar yeniden karıldı
Depremler oldu, faylar yarıldı
Göller kurudu, toprak kavruldu
Rüzgâr esmekten
Güneş doğmakta yoruldu
Bu deli gönül sevmekten yorulmadı

Salgınlar pandemik
Duygular endemik
Manzalar panoramik
Hallerimiz de trajikomik
Bu toz duman içinde
Başıma gelen en güzel şey
Seni sevmekmiş meğer
Bir daha Dünyaya gelirsem eğer
Kalbimde yine sevgin olurdu
Çağlayanlar bile duruldu
Bu deli gönül hâlâ durulmadı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579372/anlamadin.html>

Gönül

..... GÖNÜL.....

Karanlık ufkumu aydınlatan neydi
Gaflet uykusundan geç uyandın gönül
Kalbime doğru akan nurlu bir şeydi
Mecnun gibi ateşlerde yandın gönül

Her bahar çosan, kükreyen şelaleydi
Gönlümün dağında açan ters laleydi
Hasretinden söylediğim "leylim ley"di
Bile bile boş sözlere kandın gönül

Gülen ayva, yoksa ağlayan nar mısın
Kötü gününde varım, sen de var mısın
Sessiz çığlıklarımı da duyar mısın
Günahını göz yaşınla yundun gönül

Gönül, gül dalına yuva yapan kuştı
O kuş yuvayı tek başına kurmuştu
Umutla beklerken bir haber, bir muştı
Aşk kıymet bilmeyene sundun gönül

Kırağ düşmüş bahçedeki çiçeklere
Hüsran olacak, acırım emeklere
Ağır bir dinginlik çöktü yüreklere
Delikanlı çağında uslandın gönül

Göksel, çığrından çıkmış seldi, geçti
Baharda deli dolu esen yeldi, geçti
Hoş bir rüya, bir hayaldi, geldi geçti
"Kırk ikindi" vaktinde ısladın gönül
Hançer gibi bağrımda paslandın gönül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579460/gonul.html>

Nasihat

Gelmemek için türlü hileye, oyuna
Halkı aldatandan hesap soracaksın
Layık olmak için atana soyuna
Açları, fakirleri doyuracaksın

Daha iyi görmek istersen önünü
Unutma sakın, geçmişini dününü
Şaşırılmamak için kıblenin, yönünü
Zalime karşı, "elifce" duracaksın

Hukuka uygun davrataksın en evvel
Terazin hassas, doğru ölçecek cetvel
Mazluma şefkatli ol, zalime cevval
Duruşunla, on ikiden vurataksın

Sana çok uzak değil artık uzaklar
Her köşe başında kurulmuş tuzaklar
Hasmın sinsi olur, niyetini saklar
Savunmanı sapasağlam kurataksın

Zaman bozulur, bozulmaz "asil maya"
Kavuşmak çok mu zordur "Kızıl Elmaya"
Niyetin varsa, son burcu da almaya
Hayasız akınları, sen durdurataksın

Dostunu misafir et, güler yüz ile
Adil ol, azılı düşmanına bile
Ulaşmak için hedefteki menzile
Planlar yapacak, kafa yorataksın

Göksel'im, sana bu son söz, son kelime
Dünyayı verse, talim etme zalime
Fatih gibi davrataksın alime
Kanuni gibi "hüküm" buyurataksın
Dağa taşta, her yana duyurataksın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579534/nasihat.html>

İstemem

Özür dilemesin, kırıldım bir kere
Afetmem gayrı Mısır'a sultan olsa
Yüzüne bakamam, darıldım bir kere
İstemem, çorak çölde gülistan olsa

En nadide şarkıların neşesiyle
Kulağıma fısıldasa hoş sesiyle
Uykumu kaçırsa ılık nefesiyle
İstemem, şah damarımda atan olsa

Sönse de tünelin ucundaki ışık
Zaten gözlerim karanlıkla barışık
Dert değil, gecem gündüzle karışık
İstemem, ufkuma ağaran tan olsa

Öksüz gibi kollayıp, kol kanat gerse
Aşkî ganimet gibi önüme serse
Kapıdan kovduğum da, bacadan girse
Aslan misali, gönlümde yatan olsa

Gözümde tütse, hasretinle kavrulsam
Kuru yaprak gibi rüzgârla savrulsam
Gönül tahtına Krallar gibi kurulsam
İstemem, dört başı mamur vatan olsa

Göksel, bahar istemiştin, meğer kışmış
Saçlarına kar mı yağdı, çok yakışmış
Divane kalbin yokluğuna alışmış
İstemem, ömrüme ömür katan olsa
Aslan misali gönlümde yatan olsa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579692/istemem.html>

Yirmi Yaşım

Ben hâlâ yirmi yaşımdayım
Değirmenin son taşındayım
Yaklaştığım hâlde menzile
Sanki yolun en başındayım

Aklım fikrim mazide kaldı
Sanki dipsiz kuyulara daldı
Ne yapsam, ne etsem nafile
Vakit daraldı, yol kısaldı

Belki de ömrümün son demi
Çare Tabipte mi, emde mi
Sonsuza giderken kafile
Vuslat ruh da mı bedende mi

Ben hâlâ yirmi yaşımdayım
Damlamayan göz yaşımdayım
Musallaha konuştuğumda bile
Gençliğimin en başındayım

Göksel yıllar su gibi akmış
Akarken ömrümü de yakmış
Adım düşse de dilden dile
Yarimin hilâl kaşımdayım
Ben hâlâ yirmi yaşımdayım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579763/yirmi-yasim.html>

Çocukluğum

Biz sıkı çocuklardık, neslimiz tükendi
Ahir zaman icad oldu, mertliği yendi
Kalmadı eski dostların eşi menendi
Sırrımızı vermez, postumuzu sererdik

Ekmeği üleşir, dertleri bölüşürdük
Birlikte ağlayıp, birlikte gülüşürdük
Aynı kaba arılar gibi üşüşürdük
Eldekini harcar, yola yayan giderdik

Kimsenin aşına, eşine yan bakmazdık
Kendimizi yakar, eşi-dostu yakmazdık
Dünya mı? Çok da kafamıza takmazdık
Taşı, toprağı, börtü-böceğı severdik

Büyük suç bildik emanete ihaneti
Yüksünmedik, baş tacı ettik emaneti
Vefada, dostlukta bulduk selameti
Beraber kazanır, yine beraber yerdik

Hep beraberdik, hem sevinçte, hem tasada
Yarı yolda bırakmak yoktu bizim yasada
Cebimizde paramız pulumuz olmasa da
En iyisi dostlarımızın olsun isterdik

Göksel'im kabul ettim, zamanımız geçmiş
Daha çok erken diyordun, meğer çok geçmiş
Herkes çoktan safını, tarafını seçmiş
Ne olursa olsun, dostlar sağolsun derdik
Düştüğümüz yerden kalkar, devam ederdik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579855/cocuklugum.html>

Hesap Zamani

Bu defa hesabın kalmasın mahşere
Göz göre göre, "hayır" denir mi "şer"e
Vicdanını sesini dinle bir kere
"Hak alınır, verilmez", hesabını sor

Olur mu hiç "gelen ağam, giden paşam"
Ne işe yarar ki onursuz bir yaşam
Gözünü boyamasın bunca ihtişam
Onursuz hayat, ruhunda ateşten kor

Bozulan şey bir daha tutar mı ayar
Onlara süslü yollar, sana en dik yar
Sen cömert olsan da, el lokmanı sayar
Aleme kolay gelen şey, sana çok zor

Menfaat iti kafiyeli havlatmış
Haram kazanç, haramzadeyi tavlatmış
Dürüst bildiğin de, dostunu aldatmış
Yapabilirsen, olanları hayra yor

Mıh gibi dik dur, başına vursalar da
Sadık dostlar faklarını kursalar da
Hep dosdoğru ol, önüne dursalar da
Biçareye derman sal, azgınlara çor

Kayırmak kolay, dürüstlük zor zanaat
Onlar çoğa tama, sen aza kanaat
Tartın hassas olsun, sahtekâra inat
Mazluma şefkatli ol, zalimlere hor

Göksel, dirayetli ol, kolaya kaçma
Dostunun sırdaşı ol, ortaya saçma
Her yüzüne gülene, kalbini açma
Önünde mani yakarlar, arkandan şor

Biçareye derman sal, azgınlara çor

Çor: Dermansız dert

Şor: Dedi kodu

Biçare: Çaresiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579933/hesap-zamani.html>

Mazi

Sensiz geçen bu kaçıncı bahar
Çok güzel günlerdi, doyamadım
Falımda yine ayrılık mı var
Bu kaçıncı hüsran, sayamadım

Kaç yolcu geldi geçti bu handan
Beden bile yoruldu bu candan
Umut bir yandan, hasret bir yandan
Yerine kimseyi koyamadım

Hayalin, her gün gözümde ttt
Yokluğun hasretini büyüttü
Gelmedin, İbikler de tt
Cana kıydım, sana kıyamadım

Bayram ocugu gibi mutluyduk
Mutluluğu ruhumuzda duyduk
Hani, gelecekten umutluyduk
Neden ayrıldık, anlayamadım

Aklını elen acaba neydi
Yine de sever miydi, bilseydi
Nasıl bir sevgi, nasıl bir şeydi
Çok uğraştım, toparlayamadım

Göksel, elinde anılar kaldı
Dolu vurdu, umudu sel aldı
Çok sevdin, geldi yaban el aldı
Kaybetsem bile göz boyamadım
Çok güzel günlerdi, doyamadım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580081/mazi.html>

Yen Kırılmaz

Kalbin daha yumuşak pamuktan
İradense, amalgam çeliğinden
Ayırt etmelisin, doğruyu yamuktan
Sözün geçmeli iğne deliğinden

Üzülme, kol kırılır yen kırılmaz
Gerçek dostun kızar ama darılmaz
Hedefin yoksa, menzile varılmaz
Yalnız kalsan da dönme bildiğinden

Hasımların sinsi olur, sen mert ol
Dertlilere kulak kabart, hemdert ol
Mazlumlara sofranı aç, cömert ol
Sakın böbürlenme yedirdiğinden

Bilmediğin daha çok, bildiğin hiç
Dosta şerbet sun, zehiri kendin iç
Terzi misali, iki ölçüp bir biç
Vebal alırsın her söylediğinden

Yol arkadaşını boşa eğleme
Yolda bulduklarına da yeğleme
Eyersiz ata güvenip, değleme
Sonra pişman olma değlediğinden

Göksel'im, mechule mi son seyahat
Boyundan büyük laflar ettin heyhat
Boşa gitmesin ettiğin nasihat
Umudunu kesme beklediğinden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580137/yen-kirilmaz.html>

Yaban Gulum 🌹

Yaban gulum, kır çiçeğim
Ben sensiz ne edeceğim
Pişmanım gitme desen de
Çok geç artık, gideceğim

Düşün bakalım nerdeyim
Sana en yakın yerdeyim
Üzülmem, göremesen de
Gözüne inen perdeyim

Daglarda kopan çiğdın
Aşkımı yerlere yığdın
Gözüme giremesen de
Göğüs kafesime sığdın

Seni sensizlikte buldum
Sen şah idin, ben de kuldum
Gitmemi istemesen de
Ben çoktan yola koyuldum

Göksel, aşk tatlı bir rüya
Rüyadan uyandın güya
Gelir diye beklesen de
Gelmez, arkandan güldü ya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580199/yaban-gulum-127801.html>

Yeter

Bülbül her gün feryad-ı figanda
Hesap desen, zararda ziyanda
Yeter, tatlı uykundan uyan da
Zaman geçti, ömür bitti biter

Meltemle gelen deniz kokusu
Dökülmüyor bulutlardaki su
Yalnızlığın o derin korkusu
Boşa beklediğin yetti yeter

Her gün kavrulsan da yana yana
Fazla söz gerekmez anlayana
Maziyle atî durmaz yan yana
Her yeni gün, eskisinden beter

Son gurub mu, bak Güneş solmakta
Ömür destisi doldu, dolmakta
Pişmanlıklar saçını yolmakta
Son tren, son katar gitti gider

Güya zaman en iyi ilaçtı
O da onulmaz yaralar açtı
Son bir fırsattı, belki de kaçtı
Hayallerim heder oldu, heder

Göksel, bir gün uçacak can kuşum
Yıllarca deli gibi koşmuşum
Durunca anladım, yorulmuşum
Elde var bir hüzün, bir de keder
Zaman geçti, ömür bitti biter

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580259/yeter.html>

Adalet

Dünya yalan, yollar ise pıtraklı
Her taşın altında, bela saklı
Ortada suçlu yok, herkes haklı
Hamsi, kavak ağacına çıkmış

Boşa beklemeyin, prensler atsız
Arılar da küsmüş, ballar tatsız
Mevla'ya dert yanan, kullar bahtsız
Hoyrat eller umutları yıkılmış

Reva mıdır, mazlumu sınamak
Çözüm değil, sürekli kınamak
Yetmez Hak'ka sırtını dayamak
Toplum sadece dişini sıkılmış

Güç mü, hak mı ayakta kalacak
Kısa çöp, er-geç hakkını alacak
Mutlaka hak yerini bulacak
Gerçekler ayan-beyan açılmış

Hesaba çek, kuzu için kurdu
Mevlam önce kul hakkını sordu
Süleyman uçan kuşa buyurdu
Hesap mahşere kadar açılmış

Adalet olmazsa "ekmek" olmaz
Hukuğu sağa-sola çekmek olmaz
Fakirin rızkından "yemek" olmaz
Hakkını arayınca; miş miş miş

Sadece lafta kalmışsa hukuk
Adil olalım deyince, gak guk
Alırken nema, öderken sukuk
Toplum iki yüzlülükten bıkmış

Adil ol, olamasan da Ömer
Adalet boynunda altın kemer
Hukuk yük değil, olsa da semer
Mağdurlar da gemileri yakmış

Göksel, sen de mi zamana uydun
Kimbilir, belki de sen hep buydun
Bu ibretlik dersi, yeni mi duydun
Mazlumların ahı, Şahı yıkılmış

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580370/adalet.html>

Mert Adam

MERT ADAM

Aslında koftur en sert cevizin içi
Ufak bir darbeye darma-duman olur
Mert adamın birdir, hem dışı, hem içi
Uysal atın çiftesi de yaman olur

Bazen yere bakar, bazen canlar yakar
Yandan yandan değil, dimdirek bakar
Sözünü de sakınmaz, mih gibi çakar
Haklıyken bile sustuğu zaman olur

Kırılsa da ne eğilir, ne bükülür
Gözünün yaşı hep içine dökülür
Ruhundan sessiz bir çığlık sökülür
Güçlüyken de dilediği aman olur

Doğruya yanlış, yanlışta doğru demez
Hakkına razıdır, çoğunu istemez
Aç kalsa da, mazlumun rızkından yemez
Mala tama etmez, bir gün talan olur

Yalnız kalsa da, dönmez bildiği yoldan
Yalpalamaz, bir gün sağdan, bir gün soldan
Sözde dostlar, çekiştirir her bir koldan
En zor gününde yanında kalan olur

Alçak gönüllü olmaktır asıl mertlik
Saygı görüyor artık "bayağı it"lik
Nefsini yenebilmek, gerçek yiğitlik
O da zahmetli iş, belki alan olur

Adeta her kabın şeklini alan su
Bu garabeti anlatmak zor doğrusu
Mert adam ne yapsın, onlar "bit yavrusu"
Dönelere bir gün korku salan olur

Çok da güzel oynuyorlar "üç maymunu"
Biri çıkar, bozar bu çirkin oyunu
Bulandırsalar da, havuzun suyunu
Bulanık suya korkmadan dalan olur

Göksel'im üç günlük Dünyaya değer mi?
"Kelle koltukta" olan, boyun eğer mi?
Karun da olsan, başın göğşe değer mi?
Bir tek nam kalır, gerisi yalan olur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580390/mert-adam.html>

Büyük Gittim

"Gittin mi büyük gidecen" demiş, şair
Ben de öyle yaptım, çok büyük gittim
Gitmek kadar, kalmakta olsaydım mahir
Vuslata eremedim mum gibi bittim

Kovaladıkça mutluluk benden kaçtı
Bu nasıl bir hedef, nasıl bir amaçtı
Sen ittin, Anadolu bağrını açtı
Seni yokluğunda buldum, sende yittim

Sensiz kabirdir "Giden gelmez" dağları
Seninle cennet olur, "Gesi bağları"
Boynuma dolanmış kaderin ağları
Sensiz dolaştığım yolları eskittim

İçim ürperir Toroslardan inişte
Yine Anadolu yollarındayım işte
Her şey yeniden başlanmış her bitişte
Kime ne diyebilirim, kendim ettim

Dağdan ovaya seyyah olup gezdim
Ne aşkımdan, ne aramaktan bezdim
Gururumu yendim, ayağımla ezdim
Hasret ateşiyle yandım, aşkla yettim

Dağ taş gezdim baş açık, ayak yalın
Kolaysa bu yükün altına siz kalın
Varımı yağumu toplayıp alın
Zaten bu Dünyada sıfırı tükettim

Göksel'im, çare olur mu bahaneler
Baykuşlara yuva olmuş viraneler
Dilimin ucuna geldi neler neler
Yutkundum, hakkımı da helal ettim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580494/buyuk-gittim.html>

Unutamam

İçime bir andan hüznün çöktü
Ne oldu, adını mı unutmuşum
Bu hüznün yine boynumu büktü
Hafızamda mih gibi tutmuşum

Unutmamam bana bakışını
Kalbinden kalbime akışını
Yaz güneşi gibi yakışını
Meğer çıra gibi tutuşmuşum

Bir çok şeyi unutturur zaman
Zamanın değirmeni pek yaman
Umutsuzca diledim el aman
Boş yere neler neler ummuşum

Umut çıkmazmış, çıkmayan candan
Ne candan geçerim, ne canandan
Yapabilirsen sil hafızandan
Gerçeklere gözümü yummuşum

Göksel'im seven kalp boşa yanmaz
Kara kaşa, elâ göze kanmaz
Küserse adını bile anmaz
Yeşeren son dalı kurutmuşum
Meğer kendimi de unutmuşum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580548/unutamam.html>

Devrin Adamı

Hesabı çok kolay, üç kuruş ederi
Çar çabuk çözüür, geliri gideri
Sanki keceleşmiş, yüzündeki deri
Her devre yakışıyor, devrin adamı

Adam paraya kul olmuş, kullara pul
Senin kul hakkı dediğin, Ona çapul
Kırılsan bile ne eğil, ne de yamul
Evin kerpiçten olsun, çer-çöpten damı

Ne vazgeçilmezi var, ne de kutsalı
Senin lafın boş, Onun peri masalı
Dünya batıyor desen, batar mı salı
İyilik yarışında yine sonda mı

Vicdanı olmayanlar çeker mi azap
Çıkarına dokun, gör nasılmış gazap
Bir eli şerbet verir, öbürü kezzap
Akrepten bile keskin zehir Onda mı

Çilingirden miras mı altın anahtar
Her kapının önünde kırk takla atar
Durumuna bakmadan, caka da satar
Çözülmez sırrı çözen sihir Onda mı

Önüne serilse de kırmızı halı
Göksel, terazin milimetrik olmalı
Kimseyi güldürmedi mazlumun malı
Tüm kirleri yıkayan nehir Onda mı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580590/devrin-adami.html>

Çöp Çektik

Çöp çektik, bana ayrılık düştü
Sana mutluluk, sana pür neşe
Vuslat mı, hepsi hayaldi düştü
Sevinçler sana, bana endişe

Her gün daralıyorken cendere
Boyun eymek tek yol mu kadere
Ruhum alışık zaten kedere
Kim razı olur böyle gidişe

Yarin kalbinden sürgün yemişim
Sessiz sedasız olmaz gidişim
Gönül işçisiyim, budur işim
Aklım almadı, şaştım bu işe

Vatan olur muydu yaban eller
Yetmedi mi ödenen bedeller
Yalan oldu en masum emeller
Ne diyeyim kıymet bilmemişe

Bendeki yük ağır gelir file
Harcadığım emekler nafile
Gönlümden giderken son kabile
Yapma dön diyemem, gitmişe

Göksel, gurbeti mesken tutmadın
O unutsa da sen unutmadın
Bunca kötü sözleri de yutmadın
Yine de, sünger çektim geçmişe
Selam olsun yediden yetmişe

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580636/cop-cektik.html>

Selam Olsun

Benden selam olsun, düşmana dosta
Gelmesinler üstüme posta posta
Ruhum isyanlarda, aklım kaosta
Yalnız kalsam bile, dönmem yolumdan

Ser verdim, taviz vermedim onurdan
İki yol var, zifirden ve nurdan
Dibi görünmeyen derin çukurlardan
Çıkarım, tutmasalar da kolumdan

Kalamam, topladım pılımı pırtımı
Duramam, gurbet bana göz kırptı mı
Hakkı olan vursun, döndüm sırtımı
Zem edilmesin sağımdan, solumdan

Her şey geçiciyse, niye bu tama
Dert değil urbam olsa yama yama
Madem huzurla duramam kıyama
Ne hayır gelir ki kulluğumdan

Girilmişse yetimin hakkına
Girmesin Hakk'ın kılıcı kınına
Kurbanım, saçıma yaksınlar kına
Malım yetmezse, kesin yolluğumdan

Haramla Karun olsan neye yarar
Malın azı kararmış, çoğu zarar
Elbet bir gün mazlum hakkını arar
Mağdurlar alsın, varımdan yoğumdan

Göksel, merhem var mıdır bu yaraya
Bulabildin mi araya araya
Dar'a çekseler, "ak" demem "karaya"
Verin azımdan, alın çoğumdan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580665/selam-olsun.html>

Kelebek Etkisi

Bir gün çekip gitsen, Kâinat göçer
Kaşlarını çatsan, gökkubbe çöker
Gözlerin nemlense, bulut yağ döker
Dalga dalga gelir "kelebek etkisi"

Ben koşarım, sen bir adım atsan
Yalana da inanırım, sen anlatsan
İtiraz etmem, türlü derde katsan
Sende ömrümü kullanma yetkisi

Bir tohum çatlasa, her yer orman olur
Çöl bile cennet gibi gürman olur
Onmaz dertlere "em" olur, derman olur
Olmazı olduran "tılsım" seninkisi

Ne Ay, ne Güneş, sanki yıldızlı mehtap
Gözlerinde parlıyor binlerce maytap
Bir gün Dünya dönmekten düşerse bîtap
Bir umut doğar, yok olur eskisi

Göksel'im, sönmüş volkanlar tekrar patlar
Faylar kırılır, yerin kabuğu çatlar
Hortumlar okyanustan kıtaya atlar
Kolay mı sandın, bu "kelebek etkisi"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580747/kelebek-etkisi.html>

Bahar

Sonunda geldi bahar mevsimi
Kuş gibi uçarım diyar diyar
Kim sevmez ki bu güzel iklimi
Havada mutluluk kokusu var

Baygın kokusuyla yasemenler
Arıların başını döndürür
Yerden fişkırın yeşil çimenler
Kuzuların yüzünü güldürür

Her sabah baharın ıslak sisi
Kirpiğimin ucundan dökülür
Kırların derinden gelen sesi
Adamı mutluluktan öldürür

Bülbül nameler söylerken güle
Aslıyı, Şirini kiskandırır
Gül nazire yaparken sümbüle
Sümbül de menekşeyi kandırır

Baharın yeli estiği zaman
Damarlarımdaki kanım kaynar
Seller yolumu kestiği zaman
İçim pır pır eder, aklım oynar

Göksel, ölünür mü bu havada
Garip leylek artık havada
Nasıl diyelirsin ki elveda
Bülbülün sesi gülü ondurur
Gül, dalına bülbülü kondurur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580784/bahar.html>

İlk Öğretmenim

İlk öğretmenimdi, adı da Mustafa
Her parmağında vardı on marifeti
Çabuk kızar, çabuk gelirdi insâfa
Gerçeği öğretmek oldu, son marifeti

Güzel saz çalar, bazen ney de üflerdi
Dersleri eğlenceliydi; oyun gibi
Kulağımıza güzel şey de üflerdi
"Koşun" derdi; "durmayın koyun gibi"

Her On Kasım'da gerçekten üzüldü
Yirmi üç Nisan'da çocuklar gibi şendi
Liderdi, her zaman en önde yürürdü
Yaydığı ışık, hurafeleri yendi

Şeker Bayramı'nda şeker dağıtırdı
Et verecek parası yoktu besbelli
Dertlerimizi de şeker dağıtırdı
Şevkatliydi, munis, mert ve açık elli

İğnesi eksik olmazdı çantasında
Yüksünmezdi, dikerdi söküğümüzü
Paylaşırdı ne varsa sefer tasında
Ardımızdan toplardı döküğümüzü

Karşıydı Coni'nin Marshall atığına
Sütünü döker, ununu savururdu
Muhtaç değiliz diyordu; katığına
Üşenmez; gündöndü, buğday kavururdu

"Sakın doğru yoldan ayrılmayın" derdi
Fazlayı bize, azı kendine saydı
İstersen, bedenini siper ederdi
"Gibi" olmadı, çünkü gerçek babaydı

İlk öğretmenimizdi, ilk gözağrımız
Göksel'im, Onunla geçti beş güzel yıl
Son haberini aldık, yandı bağrımız
Rabbim yattığı yeri "Pür-ü Nur" kıl

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580800/ilk-ogretmenim.html>

Aşkları Yarıştırmak

Yıllar geçse
Acın azalsa
Ateşin küllense de
Ağır bir is kokusu gelir
Yangın yerine dönmüş ciğerinden
Aşkları yarıştırmak olmaz
Bilemezsin, ölçüsü var mı
Hangisi daha yakıcıdır diğerinden

Aşk var
Çölü cennete çevirir
Aşk var
Sultanları devirir
Aşkları yarıştırmak olmaz
Bilemezsin, ölçüsü yok ki
Kimisi iki günde yerle yeksan olur
Kimisi yıllar geçse de
Hiç bir şey kaybetmez değerinden...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580814/asklari-yaristirmek.html>

İyi ki Varsın

Sensizken ayaklarım suya erdi
İyi ki sevmişim, iyi ki varsın
Allah'a şükür, böyle bir dert verdi
Son günüme kadar, aşkıma yarsın

Seninle her günüm mutluluk, hoşluk
Yokluğunda her şey üç beş kuruşluk
Sensiz her şey eksik, kapanmaz boşluk
Mevsimlik değil, mezara kadarsın

Yası ben tutarım, yeter ki sen gül
Kaybolursam, kılavuz olur bülbül
Ben kara çalıysam, sen goncadan gül
Dikenim batar, gizliden kanarsın

Hep eksik kalırım, yanımda yoksan
Nasıl olsun ki bende, benden çoksan
Yanımda sen yoksan, her şeyim noksan
Ne kadar sevdin, o kadar yanarsın

Bahar gelince canlanırsın dalımda
Doğaya nispet, morumda alımda
Rüşvet versem, sen çıksan falımda
Umudumu falcılara bağlarsın

Aşk ipekten yumuşak, çelikten sert
Göksel'e neşe veren, âleme dert
Yarım neşede cimri, hüzünde mert
"Aşk" böyle bir şey; gülerken ağlarsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581055/iyi-ki-varsin.html>

Zarlar Hileli

Hayat mücadelesi zor ve çileli
Oyuncular sahtekar, zarlar hileli
Bu böyledir, kendimi bildim bileli
Çilen biterse ancak mezarda biter

Harama serbest, helale hep bir engel
Kolaya başkası, zor olursa sen gel
Adım atsan, ya kulp takarlar ya çengel
Ele bülbül şakır, sana baykuş öter

Hukuksuzluk almış başını yürümüş
Gözlerini menfaat hırsı bürümüş
Toplum desen, baştan ayağa çürümüş
Umut da yok, gelecek geçmişten beter

Hiç durmadan en zor görevleri sırtlan
Yetmedi, her türlü cefaya sen katlan
Korkma, arslana diş geçiremez sırtlan
Sürüsünü dağıtmaya bakışı yeter

Yolunu kapatsalar, dağdan aşırısan
Dolulardan alıp, boşları taşırsan
Rehberin kim olur yönünü şaşırısan
Riyakârlar yine senden önde gider

Dost sandıklarına kalbini açarsın
Çoğu zaman haklı da olsan,naçarsın
Ömrünü bozuk para gibi harcarsın
Ecnebi parasıyla kaç para eder

Göksel'im sen her zaman zora talipsin
Hak yolunda yenilsen bile galipsin
Ömrün geçti , neyin var, neye sahipsin
Elin kabrinde gül, sende çalı biter

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581139/zarlar-hileli.html>

Yaban Gülüm

Yaban gülüm, kır çiçeğim
Ben sensiz ne edeceğim
Pişmanım gitme desen de
Çok geç artık, gideceğim

Düşün bakalım nerdeyim
Sana en yakın yerdeyim
Üzülmem, göremesen de
Gözüne inen perdeyim

Daglarda kopan çiğdın
Aşkımı yerlere yığdın
Gözüme giremesen de
Göğüs kafesime sığdın

Seni sensizlikte buldum
Sen şah idin, ben de kuldum
Gitmemi istemesen de
Ben çoktan yola koyuldum

Göksel, aşk tatlı bir rüya
Rüyadan uyandın güya
Gelir diye beklesen de
Gelmez, arkandan güldü ya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581204/yaban-gulum.html>

Hüsrân

Bu bahar açar mı çayır çiçekleri
Uğur getirir mi uğur böcekleri
Karanlıkta kayboldu geleceklere
Filizleri çöl rüzgarıyla kavruldu

Eyvah, dalında solacak gonca güller
Küsmüşler, ötmeyecek şeyda bülbüller
Çaresizce boyun bükecek sümbüller
Umutlar poyraz rüzgarıyla savruldu

Var mı bir beklenti, bir umut ışığı
Hasret bıktırır gözü kara aşığı
Sarılamamak kurutur sarmaşığı
Aşık yıllardır beklemekten yoruldu

Aşk, sonunu bilerek ateşe varmak
Yakışmaz yarı yarı yolda bırakmak
Denize ulaşana dek akar ırmak
Nehirler bile çağlamadan duruldu

Çektiğin yetti, yüzün gülsün Göksel'im
Bazen deli rüzgar, bazen çöşkün selim
Gözüm yollarda, bağrım da kaldı elim
Sonu gelmeyen yollar benden soruldu
Hüzün kuşum, gönül tahtıma kuruldu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581251/husran.html>

Tövbe

Bir daha aşk için yanmam
Dizimi dövmem
Sayıp sövmem
Asla kanmam
Sevdi sanmam
Faka basmam
Surat asmam
Sırrımı açmam
Mutluluk saçmam

Kor ateşlerde yandım
Yanma hakkımı Onda kullandım
Mutlu olurum sandım
Sonunda aldandım
Aldanma hakkımı da Onda kullandım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581392/tovbe.html>

Orman

Sadece orman, sadece ağaç değil
Çiğerlerimiz yandı, herkes bihaber
Biz muhtacız, orman bize muhtaç değil
"Ağaç dikin" demedi mi son "Peygamber"

Ormandaki yangın, göz yaşıyla sönmez
Yok olan doğa, bir daha geri dönmez
Yanan canlıların vebali ödenmez
Yurdum is değil, kokmalı, misk-i amber

İstiyorsak temiz su, toprak ve hava
Onsuz olmaz, boşa heves, boşa heva
Otacı, ormanda buldu dertlere deva
Ona sığındı Zöhre'ye yanan Kamber

Vatanımın üstünde zümrüt örtüsü
Bebeğin beşiği, ozanın türküsü
Göçmen kuşun yuvası, dağların süsü
Ağaçtan değil mi, camideki mimber

Ormandır, çorak toprakları vatan yapan
Ağaçtandır yaba, diğren, kara saban
Her çocuk için fidan dikerdi baban
Yeşil, her iki cihanda da muteber

Göksel'im, unutma "yaş kesen baş keser"
Ağaç dik, bırakmak istersen ölmez eser
Keklikler yuva yapar, ceylanlar gezer
Ağaç kesenin, kolunu kessin teber

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581430/orman.html>

Unutmadım

Kader bu diyarlara sürükledi
Kayboldum, nasıl bulurum yolumu
Fırtına ateşimi körükledi
Hasreti sardı, sağımı solumu

Unutmam o günlerin tadını
Yıllar geçti, unutmadım adını
Aklımı başımdan alan kadını
Ararım, tutma elimi kolumu

Yaz bahara döner mi kara kışlar
Diner mi gözümde süzülen yaşlar
Devadır elâ gözler karakaşlar
Bak kesti nefesimi soluğumu

Özlem gece gibi üstüme çöktü
Bülbül mahzun, gül yapragını döktü
Nergiz soldu, çiğdem boynunu büktü
Hoyrat eller, çiçeklerimi yoldu

Göksel, kader yakamızı bıraksın
Gözden ıraksan, gönülden ıraksın
Akacak yaş durmazmış, bırak aksın
Mutluyduk, bu ayrılık neden oldu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581524/unutmadim.html>

(Ş)SAİR

Naçizane, aşkı anlatan bir şairim
Belli etmesem de, duygusal biriyim
Belki herkes gibiyim, belki de sairim
"Gözü kör, kulağı sağır"ların piriyim

Yere inmeden uçan ebabil kuşuyum
Herkes kızıl güle, ben bülbüle komşuyum
Başı, sonu olmayan yolun berduşuyum
Dere tepe avare gezen serseriyim

Sevinçleri siz yazın, hüznü ben yazarım
Ölümsüz aşkın mezarını ben kazarım
Bir gün bezirgan, bir gün kabala pazarım
Üç kuruşa satılan aşkların kiriyim

Yuvasız kuşun hesabı benden sorulur
Yuva yıkanın yuvası çok zor kurulur
Pervaneleri yakan ateş de yorulur
Herşeyi kül eden ateşin kibiriyim

Dostun hanesine destursuz varılır mı
Gerçek dost, ufak tefek şeye daralır mı
Kalbin ısınmazsa, kolların sarılır mı
Dostlarım için gönüllü "emir eri"yim

Göksel'im, senin için aşkıtan da zormuş
Sendeki sır, içte içe harlanan kormuş
Emaneti taşımak seni bile yormuş
Sadece umutsuz aşkların şiiriyim
Gözleri boyayan hokkabaz sihiriyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581649/s-sair.html>

Peşini bırakmam

Acıların pabucunu dama attın
Bezirgan gibi mal pazarında sattın
Suçum neydi kapıdan uğrattın
Peşini bırakmam, boynuna vebalim

Yıllardır seni aradım köşe bucağ
Sevgiyle bağrımı açtım; kucak kucak
Yağma yok, ahım seni kesin bulacak
Peşini bırakmam, kaçamazsın zalim

Gönlüm buludun kuyruğuna takıldı
Aşkına kurban oldum, kınam yakıldı
Son bir umudum vardı, o da yıkıldı
Peşini bırakmam, ne olacak halim

Gönül, gelir diye umutsuzca bekler
İçimde neşeyle uçar kelebekler
Çaresiz, günün sonunda ölecekler
Peşini bırakmam, tam böyle ahvalim

Ateşin söner, yele karışır külün
Hoyrat ellerde tarumar olur gülün
Sekmez kınalı keklik, süzülmez sülün
Peşini bırakmam, tam böyle mealim

Göksel'im deli gönül artık uslansın
Bahar sabahında gözlerin puslansın
Çorak vicdanlar göz yaşınla ıslansın
Peşini bıraktım! Sen sağ, ben de salim
Gönlüm uslandı, boşa çıktı hayalim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581727/pesini-birakmam.html>

SENİNLE

Sen varsan, ben herşeye varım
Sen olmazsan her şeyim yarım
Seninle pembe yağar karım
Poyrazım bile sıcak eser

Neşemde, en mutlu anımda
Sel olup, akarsın kanımda
Her gün bayram, varsan yanımda
Yokluğun iflahımı keser

Sensizken düz yolda şaşarım
Seninle dağları aşarım
Gurbette sılayı yaşarım
Vatanım olur yaban eller

Sensiz sızım sızım sızlarım
Tutmaz elim kolum dizlerim
Gözümün yaşını gizlerim
Çoşsa da can özümde seller

Göksel, ahvalim budur işte
Dünyam kararır her gidişte
Umudum biter, her bitişte
Başımda eser hoyrat yeller

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581842/seninle.html>

İNSAF

İnsaf be kardeşim artık yeter, insaf
Yapma dediklerimizi yapar oldun
Ne niyetler masum, ne insanlar saf
Elinle yaptığın puta tapar oldun

Peygamber asasıyla putları yıktı
Bu defa modern putlar ortaya çıktı
Nasıl bir yüzsüzlüktür, herkes bıktı
Herşeyi bilip de safa yatar oldun

Ateş böceği gibi, hep yanıp sönen
Pervane ol, sadece ateşe dönen
Yetmez mi bunca bedel, bunca ödenen
Helal lokmaya, haramı katar oldun

Bir duruşun olmalı hayata karşı
Dalkavuklukta şanın, katetti arşı
Sana her zaman açılmış, Kapalı Çarşı
En kutsal duygularını satar oldun

En büyük bombayı hep sen patlatırsın
İnatla deveye hendek atlatırsın
Sabır taşını ortadan çatlatırsın
Doğruyu söyleyene de çatar oldun

Dostunu küstürüp, düşmanla barışma
Çok bilirmiş gibi herşeye karışma
Hayırda yarış, sakın şerde yarışma
Üç kuruş için kırk takla atar oldun

Göksel, yolsuzluk listesinde sayılma
Emeksiz kazanç tatlı gelir, bayılma
Davet eden çok olur, sakın yayılma
Çırpındıkça hep derine batar oldun
Üç kuruş için kırk takla atar oldun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581902/insaf.html>

Sitem

Gönlümden bir sistem var yare
Yalvardım, yakardım kaç kere
Ciğerim olmuş pare pare
Bir gülüşüne hasret kaldım

Tonlarca emek, bunca çaba
Ne işe yaradı acaba
Sığar mı deftere, kitaba
Yine boş hülyalara daldım

Bahtım zifirden bile kara
Kaderi çekebilsem dar'a
Kapanmaz, çok derindir yara
El taltif, ben nasihat aldım

Sokulamasan yamacıma
Dokunamasan da sacıma
Ben hak ettim, sakın acıma
Sen arı, ben zehirli baldım

Göksel lal olsa, gelir dile
Ne kadar çekilir bu çile
Dayanamazdı bülbül bile
Ben de beklemekten bunaldım
El taltif, ben nasihat aldım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1582112/sitem.html>

Tadı Yok!

Tadı yok elmanın, sütlü katığın
Suları ılık en soğuk yatığın
Son ganimetiyim, en son batığın
Mahzun kalbim avuclarına düşmüş

Ceylanlarım vardı, dağlara kaçan
Sümbüllerim vardı, mor çiçek açan
Gülen yüzüm vardı, mutluluk saçan
Gözlerim, ahu gözlerine küsmüş

Aşkından yandım karda, kışta, buzda
Duygularım sel oldu her Nevruz'da
Herkesle rağmen mutlu oluruz da
Akbabalar aşkımıza üşüşmüş

Yönümü kaybettim, sönmüş çırakman
Yıllarım geçmiş, boşa akmış zaman
Faydası yok, dilesen de el aman
Gerçek bildiklerim hayalmiş, düşmüş

Göksel'im ömrün geçti, vah vah ile
Bazen neşeyle, bazen eyvah ile
El ele gezdiğimiz o sahile
Martılar da alay edip gülüşmüş
Akbabalar aşkımıza üşüşmüş

Yatık: Ahşap su destisi
Katık: Pişik süttten peynirle mayalanan kahvaltılık
Çırakman: Basit aydınlatma aracı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1582237/tadi-yok.html>

Yürü ya kulum

Dünya uçsuz bucaksız, Dünya çok geniş
Kabir zifiri karanlık, kabir çok dar
Bir karış toprak için herkesle didiş
Üstüne konan bez, avuç içi kadar

Çevremizi şatafat özlemi sarmış
Dışı pırıl pırıl, içleri kararmış
En ufak kâr için dağları yararmış
Çıkarı için döner kırk takla atar

Elini uzatırsan kolunu kapar
Tek kutsalı paradır, adeta tapar
Sakın yapmaz deme, herşeyi yapar
Kazanmak için babasını bile satar

Allah "yürü ya kulum" demiş, yürümüş
Gözünü kazanma hırsı bürümüş
İşine gelmeyince ayak sürümüş
İşi olana kadar önüne yatar

Yılandan sakınma, bu tiplerden sakın
Ne çok uzak duracaksın, ne çok yakın
Sakın hafife alma, merdane takın
Affetmez, mağdurlar tayfasına katar

Göksel zaman değil, insanlar bozulmuş
İnsanca davransan da, onlar yoz olmuş
Üç kuruşu gören dostların toz olmuş
İşi olana kadar önüne yatar
İşi bittiğinde önce seni satar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1582328/yuru-ya-kulum.html>

Siyah/Kara

Güneş her gün yeniden doğar
Aydınlık karanlığı kovar
Siyahın da binbir tonu var
Sana yas, başkasına düğün

Her şey kırıstek gibi döner
Has bahçene baykuşlar tüner
Gözlerinin ferri de söner
Gerçek değildir her gördüğün

Boşuna kandığın hülyanın
Sonuna geldin mi rüyanın
Sırrına erdin mi Dünyanın
En zor düğüm müdür çözdüğün

Hayaller siyaha boyanır
Kara gün kapına dayanır
Benliğin gafletten uyanır
Yetmez mi kendini üzdüğün

Göksel'im göz yaşın kurusun
Sen göz yaşından da durusun
Sevdiklerinin gururusun
Artık yeter seni üzdüğün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1582584/siyah-kara.html>

Türküz

Türkçedir anamın anasının dili
Dil bozulmazsa, asla bozulmaz ili
Gözlerime çekseler de kızgın mili
Türküz! Türkü sever, türkü çığırırız

Türkçedir ağıdımız, ninnimiz, toyumuz
Bir dili konuşur, yirmi dört boyumuz
Oğuz Kağanlara dayanır soyumuz
Türküz! Türkü sever, türkü çığırırız

Anadolumuz uygarlıklar beşiği
Burası Türk yurdunun muhkem eşiği
Atın terkisinde balamın beşiği
Türküz! Türkü sever, türkü çığırırız

Anam soğuk suyla yayar yanniği
Dilimizde türkülerin en yanıği
Türk'te kemlik olmaz, tarihtir tanıği
Türküz! Türkü sever, türkü çığırırız

Yarin yanında bahar olur karakış
Bir ömre bedeldir bir eda, bir bakış
Sevdamız türküde saklı nakış nakış
Türküz! Türkü sever, türkü çığırırız

Anam, nevrüz sabahı tütsü yakardı
Saçımızı kekik suyuyla yıkardı
Ninem, kapı eşiğine nal çakardı
Türküz! Türkü sever, türkü çığırırız

Önce Selçuklu geldi, sonra da Kayı
At üstünde, sırtında mızrağı, yayı
Işıl ışıl parlıyor yıldızı, ay'ı
Türküz! Türkü sever, türkü çığırırız

Ülke Malazgirtten beri bize vatan
Boşa değil, binlerce kefensiz yatan
Hangi millettir çağ açıp, çağ kapatan
Türküz! Türkü sever, türkü çığırırız

Ülkem için biter mi hain emeller
Bitmese de, kırılır uzanan eller
Bir ölür, her gün bin doğar Kemâller
Türküz! Türkü sever, türkü çığırırız

Zulmün karşısında kale gibi duran
Özgürlüğü için on altı devlet kuran
Bir elinde bilim, bir elinde "Kuran"
Türküz! Türkü sever, türkü çığırırız

Hedef " Kızıl Elma" dedi, Ulu Hakan
Bu ruhdur, "Rumeli"ni TÜRKİYE yapan
Kulluk bilmeyen, sadece Hakk'a tapan
Türküz! Türkü sever, türkü çığırırız

Gök yüzünü kaplamış çelik kanatlar
Yeryüzünde dolaşır demirden atlar
Vakur olsa da volkanlar gibi patlar
Türküz! Türkü sever, türkü çığırırız

Affetmez! Dirliği, birliği bozanı
Kafalarına çalar kalkan kazanı

Koşar yaşlısı, genci, kızı, kızanı
Türküz! Türkü sever, türkü çığırırız

Göksel, ordum yurdun üstünde kalkan
Bayrağın rengi, damarlarımdaki al kan
Tanrı Dağından seslensen, koşar Balkan
Türküz! Türkü sever, türkü çığırırız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1583117/turkuz.html>

İnsan biriktir

Hey gönül bu ne tafra, bu ne kibir
Bir gün senin de çıranı yakarlar
Sözlerimi aklında tut bir bir
Şansın yoksa temmuzda düşer karlar

Yollarını gözleyen "yarın" olsa
Bu gün degilse bile, yarın olsa
Asla bitmez sandığın "varın" olsa
Delik kovayı doldurmaz akarlar

Mal mülk geçici, sen insan biriktir
Şan şöhret boşmuş, sen ihsan biriktir
Verdiysen böbürlenme, büyük şirktir
Yüzüne gülüp, sonra kulp takarlar

Eksik olsun seyisler, Arap atlar
Haram malın foyası çabuk patlar
Bıraksan da geriye katlar, yatlar
Tabutuna son çiviye çakarlar

Göksel'im, tek kalsan da doğruyu seç
Gerekirse hem yardan, hem serden geç
Hak yerini bulucak er ya da geç
Niyet kötüyse, kem gözle bakarlar
Yüzüne gülüp, sonra kulp takarlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1584474/insan-biriktir.html>

Yılanların Şahı

.....ŞAH-I MARAN.....!

(Yılanların Şahı)

Ne devir bize uydu, ne biz devire
Ne zaman dınecek bu acı, bu sızı
Tekrar başa döndük, çevire çevire
Biz utandık, utandırmadık "arsızı"

Her dınde büyük suç değil midir çalmak
Günah değil midir haketmeden almak
Nasıl bir hünerdir, her kurada kalmak
Dürüstlük tımsali saymışlar "hırsızı"

"Al takke ver külah", hep onda kavuklar
Kümesinde altın yumurtlar tavuklar
Hep onun peşinden koşar dalkavuklar
Dertlerin dermanı sanmışlar "çapsızı"

"Yağlı kuyruk" görse yalın ayak koşar
Doluya koysan dolmaz, boştan taşar
Sıra mavraya gelince, çoştukca çoşar
Toplumun başına dikmişler "tapsızı"

Çıkarı varsa döner, dombalak atar
Sadık dostuna bile acımaz, satar
Biraz sıkışsa tozu dumana katar
Himmeten mesul tutmuşlar "kitapsızı"

Boşuna sormayın, en doğru kendisi
Hep saygı değer, herkesin efendisi
Eksiksiz, tastamam gittisi geldisi
Güya hesaba çekmişler "hesapsızı"

Memnun olan çok, ama biz değiliz
Herkes çıkarına, biz hakka mehiliz
Kahpelikte yokuz, mertlikte ehiliz
Sadece Hakk'a dayarız sırtımızı

Göksel'im, eğri yolda doğru yürünmez
Karda buzda gezse de izi görünmez
Yılana benzese de yerde sürünmez
Adam sanmışız sahtekârı, mızımızı
Ne utanıyor, ne de yüzü kırmızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1610293/yilanlarin-sahi.html>

Mısır'a Vali

Aza çok
Vara yok
Karaya beyaz
Karakışa yaz
Zalime alkış
Doğruya da yanlış
Demedim, demem.

Aç biilaç
Zehirden ilaç
Aşımız kara bulamaç
Kuru soğana muhtaç
Ayrık kökü yerim
Rızkım budur derim
Haram yemedim, yemem.

Canından bezmiş ahali
"İç güvey"den hallice hali
Fakirin budur ahvali
Mısır'a atansam bile vali
İşte son sözümün meali
İstemedim, istemem.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1613869/misir-a-vali.html>

HERKES EŞİT

İster Ağa ol, ister PaŐa
Kabulleceksin "paŐa paŐa"
Mutlaka bir gün gelir başa
lme karşı herkes eşit

Gün gelir, can bedenden çıkar
Onurundan kıymetli mi "ıkar"
Ölüm gelir, her Şeyi yıkar
lme karşı herkes eşit

Karunla yarıŐsa varlığın
Baki mi kalacak "varlığın"
Tut ki hiç olmadı darlığın
lme karşı herkes eşit

En mutlu sonu kendine yaz
Gz gelip, bitmeyecek mi "yaz"
Zehmeride yakarken ayaz
lme karşı herkes eşit

Zır deliye çıksa da adım
Atmadım, atmam "geri adım"
Dosdoğru kalmaktır muradım
lme karşı herkes eşit

Solmaz mı sandın, en gonca gl
Zamanın varken gönülden "gül"
Ne ateşin kalır, ne de kl
lme karşı herkes eşit

"Tuba"lar dkyorken gazel
Neye yarar hariçten "gazel"
Ömür kısa, biraz da haz al
lme karşı herkes eşit

Doksan yetmez, devirsen yüzü
Sonuç, lmn soğuk "yüzü"
Bak karıŐtırdın tersi dz
lme karşı herkes eşit

Günahın anca tyden ağır
Vebali çıkar "ağır ağır"
Göksel'im kulağın mı sağır
lme karşı herkes eşit

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1615445/herkes-esit.html>

ÖLDÜRDÜM

Sayende azılı bir katilim
Çünkü bendeki "seni" öldürdüm
Artık Kabil'den daha Kabil'im
Benliğimdeki "beni" öldürdüm

Zor olan, aşkı ruhdan ayırmak
Canana kıyıp, canı kayırmak
Kurudu sevgiyle akan ırmak
Aşksız kalan bedeni öldürdüm

Sanki bir bahar yeliydin esen
Baktığım her yerde sen vardın, sen
Canımı da verirdim istesen
Seni, benden edeni öldürdüm

Fil taşıyamaz ağırdır yüküm
Boynum ince, verilsin hüküm
Faili benim, etmedim kem küm
"Acımadan gideni" öldürdüm

Göksel çaresiz, umutla bekler
Her gün derdine yeni dert ekler
Ömrü az, uçsa da kelebekler
"Başlamadan biteni" öldürdüm
"Acımadan gideni" öldürdüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1623098/oldurdum.html>

ÖLDÜRDÜM

....

Sayende azılı bir katilim
Çünkü bendeki "seni" öldürdüm
Artık Kabil'den daha Kabil'im
Benliğimdeki "beni" öldürdüm

Zor olan, aşkı ruhdan ayırmak
Canana kıyıp, canı kayırmak
Kurudu sevgiyle akan ırmak
Aşksız kalan bedeni öldürdüm

Sanki bir bahar yeliydin esen
Baktığım her yerde sen vardın, sen
Canımı da verirdim istesen
Seni, benden edeni öldürdüm

Fil taşıyamaz ağırdır yüküm
Boynum ince, verilsin hüküm
Faili benim, etmedim kem küm
"Acımadan gideni" öldürdüm

Göksel çaresiz, umutla bekler
Her gün derdine yeni dert ekler
Ömrü az, uçsa da kelebekler
"Başlamadan biteni" öldürdüm
"Acımadan gideni" öldürdüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1623099/oldurdum.html>

Kahramanlara

Karanlığı, bedenlerini yakma pahasına aydınlatan kahramanları saygı ve minnetle anıyoruz

Onlar hep gençti, zaman onlar için akmadı
Gönüllüydüler, kimse arkasına bakmadı
Analar karalar bağladı, ağıt yakmadı
Bedenlerini yaktı, vatanını yakmadı

Kimisi Şehit oldu, kimisi Gazi kaldı
Dosta güven verdi, düşmanlara korku saldı
Karlı dağlarda ateşini avuçlarına aldı
Karayağızdılar, yanakları da al aldı

Vatan kutsal emanet , ne miras ne ganimet
"Vatan hizmeti" külfet değil, bulunmaz nimet
Asla geri dönmezler, kopsa bile kıyamet
Zaten hedefe yaklaştılar, çember daraldı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1637888/kahramanlara.html>

BİR GÜN

Bu devran hep böyle gidecek zannetme
Zalimin çanına ot tıklarlar bir gün
Dünyayı önüne serse, minnet etme
Zalimin ümüğünü sıkırlar bir gün

Kaypağa sırtını dayama, dağ olsa
Sofrasına varma, bal kaymak yağ olsa
Özenip de girme, sümbüllü bağ olsa
Zalimin tezgahını yıkarlar bir gün

Mintanın yırtık, gezsene de yalın ayak
Üstün kir pas içinde, alnın pürü pak
Bir tütün sar, üstüne bir cigara yak
Zalimin tabutunu çakarlar bir gün

Aldanıp da kanma, iyi gün dostuna
Uyuz çakallar girmiş kuzu postuna
Lafa kulak asma, dikkat et kastına
Zalimin yaftasını takarlar bir gün

Elbette herşey gibi devran da döner
Fitne ocaklarının ateşi söner
"Sırca köşkler" çöker, viraneye döner
Zalimin çırasını yakarlar bir gün

Göksel'im suyundan içme, pınar olsa
Gölgesinde bile durma, çınar olsa
Gene de aldırma, eş dost kınar olsa
Zalimi mecrağına sokarlar bir gün
Zalimin çırasını yakarlar bir gün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1664204/bir-gun.html>

ELBET

Ömrünü uğruna etsen de heder
Neşenin yerini alacak keder
Bu denklemleri çözen elbet bulunur
Bir göz süzüşü kaç hüznü eder

İnce ele, sık dokusun tezgâhın
Her zaman aşka çıksın güzergâhın
Bu kaderi bozan elbet bulunur
Yalnız aşıklara yurt olsun dergâhın

Güz yeliyle savrulur kuru yaprak
Her şeyi örtüp sarar kara toprak
Yolu baştan çizen elbet bulunur
Dağlardan yüce tabuları yıkarak

Göksel, papatyaları boşa yolma
Aşk yolunda yapan ol, yıkan olma
Kem gözlüyü ezen elbet bulunur
Gene de zor olanı seç, kinle dolma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1670567/elbet.html>

Sevgi Duvarı

Düşüne düşünce divaneye döndüm
Çok geç artık, aşk hedefinden şaşıldı
Mum gibi yavaş yavaş eriyip söndüm
Çok geç artık, "sevgi duvarım" aşıldı

Yelkenleri yırttım, gemilerimi yaktım
Surları devirdim, burclarımı yıktım
Gülmeyi unuttum, cilvesinden bıktım
Çok geç artık, "sevgi duvarım" aşıldı

Bu aşkın vebali hep benden soruldu
Boşa hesap vermekten gönlüm yoruldu
İçimizdeki "Anka kuşu" vuruldu
Çok geç artık, "sevgi duvarım" aşıldı

Baharda dallarıma kara bağladım
Cahil gönlümü zalim yâra bağladım
Fani ömrümü bitmez zâra bağladım
Çok geç artık, "sevgi duvarım" aşıldı

Yaz Bahar aylarında kışı yaşattı
Yollarına gül döktüm, bana taş attı
Çok kıymet verdiğim üç kuruşa sattı
Çok geç artık, "sevgi duvarım" aşıldı

İstese Göksel canını vermez miydi
Dünyaları önüne sermez miydi
Bir gülüşüyle murada ermez miydi
Çok geç artık, aşk hedefinden şaşıldı
Çok geç artık, "sevgi duvarım" aşıldı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1673717/sevgi-duvari.html>

Ütopik Aşk

Ne içindeyim bu aşkın
Ne dışında
Ne içimde
Ne dışımda
Belki göz bebeğinde
Kirpiklerinin ucunda
Belki damlayamayan göz yaşımda
Belki kapanmayan gönül borcunda
Belki de fethedilemeyen
Son kalenin, son burcunda
Ne senin içinde
Ne benim dışımda....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1675300/utopik-ask.html>

BEN/SEN

Ben karanlığın dehlizlerinde
El yordamıyla bir çıkış ararken
Sen tünelin ucundaki ışıktın
Ben "Çulha kuşu" misali
İlmek ilmek yuvamızı örerken
Sen binbir emekle yaptığım
Tahtına en kıymetlimi oturttuğum
Gönlümdeki sarayı yıktın....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1680218/ben-sen.html>

Kaç kere

Kaç gönül kırdım
Kaç kere gönlüm kırıldı
Kaç umut yıktım
Kaç kere umudum yıkıldı
Kaç can yaktım
Kaç kere canım yakıldı
Hiç birinde
Bu kadar kırılmadım
Bu kadar yıkılmadım
Bu kadar yakılmadım.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1682035/kac-kere.html>

Rahmetli

Ahir ömrü geçti vuruşa vuruşa
Tama etmedi bir delikli kuruşa
Milyonlar kurban olsun bu dik duruşa
Eğilmedi, çok "mert adamdı" rahmetli

Ağrısa da, Ağrı gibi dikti başı
Lafı sözü dinlenir, helaldi aşı
Yüzü hiç gülmedi, hep çatıktı kaşığı
Bükülmedi, çok "sert adamdı" rahmetli

Tezgâhları devirirdi fire için
İpek yorganı yakardı pire için
Tezgâtarı da vururdu zerre için
Bezîrgâna çok "dert adamdı" rahmetli

Köroğlü olmasa da, dağa çıkardı
Gönül yapar, sırça köşkleri yıkardı
Zalimlerin tatlı canını sıkardı
Mazluma çok "cömert adamdı" rahmetli

Gökse'lim yiğit göçse de, namı yürür
Attığı oklar bir gün hedefi vurur
Dünya malı fani, şan kaybolmaz durur
Eğilmedi, çok "mert adamdı" rahmetli
Bükülmedi çok "sert adamdı" rahmetli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1682764/rahmetli.html>

BEN

Yoklukta varım, varlık içinde yokum
Ruhum zengin, ben ise ne aç, ne tokum
Kemlikte en az, iyilikte en çokum
Uslanmadım, her zaman deli "çağ"ım ben

Onlar düşeş atar, bana her zaman yek
Onlar tümen tümen, ben yapayalnız, tek
Korkarım bu durum sürer sonsuza dek
Başı puslu dumanlı ıssız "dağ"ım ben

Boynum kıldan incedir alime karşı
Kılıcım "Zülfikar"dır, zalime karşı
Hangi ilaç dermandır, halime karşı
Feleğe tuzak kurmuş gizli "ağ"ım ben

Hep bende bozulur zamanın ayarı
Her zaman ben aşarım en derin yarı
Acımadan yedim, üç kuruşluk kârı
Baharda dolu vurmuş, viran "bağ"ım ben

Yıkılmaz umudum, bükülmez bileğim
Zalime yumuşamaz, serttir yüreğim
Mazluma iyiliktir duam dileğim
Öksüz çocuğun gözünde "buğ"um ben

Gün gelir coşarım, çığrımdan taşarım
İnsanım beşerim, elbet şaşarım
Ancak başım dik, alnım ak yaşarım
Zalime karşı dağdan kopan "çiğ"ım ben

Yüreğim pare pare, serttir mizacım
Dallarım yerde, meyve yüklü ağacım
Yüzüm güler, içimde saklıdır acım
Gonca güllerin yaprağında "çiy"im ben

Gökse'lim, zaman değişse, dönse devran
Gönlünce yaşayabilsen her an
Viraneler bir gün olsa bile seyran
Kor ateşte yansam da hala "çiğ"ım ben
Gonca güllerin yaprağında "çiy"im ben

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1684889/ben.html>

DÖNMEDİ

Yıllar geçse de göz yaşım dinmedi
Beni yakan ateş hala sönmedi
Kış bitti yaz geçti, yine dönmedi
Gittiğinden beri her şey kördüğüm

Neşeliydi hüzne, kedere inat
Dünya tatlısıydı, şekere inat
"Ayrılamayız" derdi, kadere inat
Çözüldü mü ilmek ilmek ördüğüm

Hep "döneceğim" diyordu giderken
Yarıdan önce, belki dünden erken
Vuslata erdim, mutlu oldum derken
Hayal miydi, gerçek miydi gördüğüm

İbibikler bile sözünü tuttu
Verdiği sözü belli ki unuttu
Özlemim arttı, rüyalar avuttu
Saymadım, kaçınıcı hayra yorduğum

Kâr etmiyor teselliler, boş sözler
Gittiğinden beri gülmedi bu gözler
Gözlerim sabah akşam yol gözler
Unuttum, kaçınıcı trendir sorduğum

Gönül kuşum uçacak kafesimden
Bir çağrım kaldı son nefesimden
Sessiz çığlıklar yükselir sesimden
Taşlar da bıktı, başımı vurduğum

Gökse'lim yürek olmuş pare pare
Yanık bir selam salsam nazlı yare
Onulmaz derdime olur mu çare
Boşa mı tatlı hayaller kurduğum
Taşlar da bıktı, başımı vurduğum....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1686330/donmedi.html>

GÖNÜL YARASI

Boşuna uğraşma
Çıkamazsın hayallerimden
Aramızda mesafeler olsa
Onlarca yıl geçse
Ayrılrsa da ellerin ellerimden
Alamazsın bendeki "seni"
Hiç bir şey unutturamaz
Yanağıma kondurduğun buseni

Kıpır kıpır bir nisan günüydü
"Kırk ikindi" damlıyordu
Salkım söğüt dalları gibi
Savrulan saçlarının ucundan
Yağmurdan kaçalım derken
Aşka yakalanmıştık
Telaşlı bir halimiz vardı
Kış uykusundan yeni uyanmıştık
Erken mi canlanmıştı
Tüm tabiat, börtü böcek
Nerden bilebilirdik
Yaz günü kırağı düşecek
Dallarımız yaprak dökcek
Temmuz güneşinde donup
Kış ayazında yanmıştık
Tek suçlu sen değildin aslında
Bu ölümsüz aşkın sonucundan...

Ömrü kısa, iki bahar arası
Acısı ömür boyu
Başı umut kadar parlak
Sonu gece gibi koyu
Güneş kavurdu
Rüzgar savurdu
Felek durdu durdu
Tam onikiden vurdu
Payımıza düşen de
Kapanmayan bir gönül yarası.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1688247/gonul-yarasi.html>

ONDAN

Başım dumanlı, yüreğim yangın yeri
Atmadım kavlimden bir adım bile geri
Ağır başlı olsam da, ruhum serseri
Hala boş hayallere, dalışım ondan

Nice zehmeriler, yazlar geldi geçti
Zalım ayrılık bağrımı deldi geçti
Ya Ona erkendi, ya bana çok geçti
Seksen altı güzünde, kalışım ondan

Saymadım, leyleklerin kaçınıcı göçü
Sanki baykuşun garip bülbülünden "öç"ü
Mutluymuş gibi görünmek de en "güç"ü
İçim yanarken mahzun, gülüşüm ondan

Unuttum, gönlümü kaçınıcı yakışı
Ömrümün en kurak yazı, en sert kışı
Giderken miras kaldı "ceylan bakışı"
Baygın göz süzüşüne, ölüşüm ondan

Gittiği gündü, yerle yeksan oluşum
Kanaından vurulmuştu gönül kuşum
Hazan mevsiminde sararıp soluşum
Dökülen yapraklarla, gelişim ondan

Göksel'im, bu yükü çekemez bu teker
Hasret acısını bal eyler mi şeker
Hüznü fil taşıyamaz, kaç "hokka" çeker
Ayrılığın yükünü, bilişim ondan
Dökülen yapraklarla, gelişim ondan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1702265/ondan.html>

ŞAŞKIN

Her gün eğlencedesin düğünde, toyda
Gene kimin ayağına bastın "şaşkın"
Dokuz yetmedi, sıra onuncu köyde
Kılıcın çok keskin, nasıl sarsın bu kın

"İnsan insanın kurdudur," dikkatli ol
Dostuna kalbini aç, hakikatli ol
"Karıncayı gözeten" var, şefkatli ol
Sahibini yakarmış, sonsuz hınç ve kin

Bir damla bile sızmasın, kurduğun setten
Gerekirse, tırnak da ayrılısın etten
Sözün kıymetli olsun, pullu senetten
"Büyük lokma yut, büyük laf etme" sakın

Ne yaparsan yap, önce kendine güven
Sapla samanı karıştırmasın düven
Perk olsun sırtını dayadığın süven
Dosta yakın dur, düşmana daha yakın

Devin sırtı yere geldi "Kırkpınar"da
Kurt, delik açmadı mı koca çınarda
Son barutun şöyle dursun bir kenarda
Hasmın zayıf olsa da, merdane takın

Her doğru bildiğin söylenmez her yerde
Bela bitmez, akılsız hizansız serde
Demedi deme, düşersin dertten derde
Sonra değirmende de verilmez hakkın

"Uyuz uyuzu arar, bulur suvatta"
Duvaklı gelin gider mi uyuz attı
"Kınalı koç" bile kâr etmez sıratı
Neye yarar girdiğin mezarda "talkın"

Ele iğne, kendine çuvaldız batır
Bir gün, "Düldül"ün yerini alır katır
Maldan mülkten daha kıymetlidir hatır
Kara kışa dönmesin baharın yazın

Göksel, tatlıdır "bizim bağın koruğu"
Bal gibidir, kendi meyvenin buruğu
Karlı olur yüce dağların doruğu
Gene de yanık Türküler çalsın sazın
Kara kışa dönmesin baharın yazın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1711077/saskin.html>

KİMSİN

Dinmeyen özlemim
Sessiz çığlığım
"Kızıl elmam"
Yürek sızım
Bitmeyen efkârımsın.....

Mızrabı kırık
Akordu bozuk
Yalnız ve mahzun sazım
Son nefesimdeki niyazım
Müflis tüccar misali
Bakiyemdeki "son kâr"ımsın.....

Dumansız, alevsiz harım
Hep yek gelen zarım
Her gün artan zârım
Kâlpsizim, kâlp sızım
Sonsuza dek yârımsın
Daha ne olsun
Sen benim diğer yarımısın.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1715209/kimsin.html>

BÖYLE AŞK

Bu zamanda böyle aşk
Hayra mı, şer'e mi alâmet
Ya sende "şeytan tüyü"
Ya bende "kara büyü"
Yoksa, çoktan "sen sağ"
"Ben de selâmet"...

Bu zamanda böyle meşk
Kimine ödül, kimine melâmet
Sen bahçemin gonca gülü
Ben bahçenin sadık bülbülü
Yoksa, çoktan "sen sağ"
"Ben de selâmet"

Meşk: iş, meşgale
Melâmet: kusurlu, ayıplı
Alâmet: işaret

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716004/boyle-ask.html>

MUHSİN BAŞKANA

"AĞLADI"

Zalimin elinden "aman" ağladı
Sazın teli koptu, keman ağladı
Ahir ebed küstü, zaman ağladı
Umut bile sustu, güman ağladı

Serhat Edirne, Şanlı Van ağladı
Arı bala küstü, kovan ağladı
Zaman durdu, yelkovan ağladı
Kor ateş utandı, duman ağladı

Ahir Dağı, Başkonuş, Keş ağladı
"Tek Hakk"a eğilen "Serkeş" ağladı
Ana baba, eş dost, kardeş ağladı
Saka, Kazak, Kıpçak, Kuman ağladı

Uzaklar ağladı, yakın ağladı
"Akıncılar" akın akın ağladı
Kara toprak, mahzun talkın ağladı
"İmamlar" ağladı, "Şaman" ağladı

Sonsuza dek halkın kalbinde yatan
Bu yigitlerle yükselir bu vatan
Son nefesinde vatan için atan
Gökse'lin taş kalbi "yaman" ağladı
"İmamlar" ağladı, "Şaman" ağladı

Keş: helikopterin düştüğü dağ
Serkeş: dik başlı

Başkonuş: Maraşta bir yayla

Şaman: İslamiyetten önce Türklerdeki din adamı

Talkın İmamın mezar başında ölüyü teskin etmeye çalışan konuşma yapması (telkin de denir)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1718109/muhsin-baskana.html>

GİTTİ

Gözüm gibi sakındığım
Hasretinden yakındığım
Mecnun tavrı takındığım
Aşkımı yok sayıp gitti

Her kelime, her hecemde
Çözülmeyen bilmecemde
Gündüzümde, hem gecemde
Ellerimden kayıp gitti

Aşkı bedenden yüzerek
Toprak misali ezerek
"Aygın baygın" göz süzerek
Beni benden alıp gitti

Pişkin pişkin arsız gibi
Sevilmemiş yarsız gibi
Sanki yavuz hırsız gibi
Kalbimi de çalıp gitti

Çok sevdiğini bilerek
Binbir parçaya bölerek
Göksel, sana "Lokman" gerek
Seni derde salıp gitti....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1718510/gitti.html>

YETER BANA

Uysalım, herşeye uyarım
Hissini ruhumda duyarım
Taç eder başıma koyarım
Bir göz süzüşün yeter bana

Karakışta bahar olurum
Yaren olurum, "yâr" olurum
Herkes gitse de "var" olurum
Bir göz süzüşün yeter bana

Gelirsen salına salına
Bakmam gonca gülün dalına
Kıymet vermem Dünya malına
Bir göz süzüşün yeter bana

Bu aşka yakışmaz zere toz
Sahip olduğum en büyük koz
Mutlu olmak için bir "tek doz"
Bir göz süzüşün yeter bana

Düşürsen de dilden dile
Köle misali satsan bile
Aldanırim, sendense hile
Bir göz süzüşün yeter bana

Makamın en yüksek katına
Oturttum gönlümün tahtına
Dünya ayağımın altına
Bir göz süzüşün yeter bana

Senin için, benden geçerim
Kolay dursun, zoru seçerim
Sevgi eker, sevgi biçerim
Bir göz süzüşün yeter bana

Göksel vazgeçti gelecekten
Elvan elvan türlü çiçekten
Uğurlu, uğursuz böcekten
Bir göz süzüşün yeter bana...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1719439/yeter-bana.html>

ŞAİR HASSASİYETİ

Benimki tam bir şair hassasiyeti
Aslında gittiğine hiç üzülmedim
Göz yaşlarım, duygularımın haysiyeti
Aslında bittiğine hiç üzülmedim

Nolmuş, ardından melül melül baktıysam
Zaten, yanımdayken bile, gülemedim
Nolmuş, bir cigara telleyip yaktıysam
Zaten, toz duman olmuşsun, bilemedim

Bazen sızlasa da burnumun direği
Ölesiye, "aman aman" özlemedim
Fır fır dönse de feleğin kırısteği
Dönersin diye boşa yol gözlemedim

Arada sol yanıma bir ağrı girer
"Yel girmiş"tir derim, aldirmam geçerim
Anıların da silindi birer birer
Kendimden geçmişim, senden de geçerim

Günlerden beri uykuya hasret kalmam
Demli çayı fazla kaçırdığımdandır
Yerli yersiz tatlı hülyalara dalmam
Belki "keçileri kaçırdı"ğımdandır

Her gece derin uykumun bölünmesi
Sokak köpeğinin havlamasındandır
Sonlanan umudumun başa dönmesi
Gözlerinin beni tavlamasındandır

Gözümde duman duman tüten hayalin
Yoksa sabahın sessiz ıslak sisi mi
Hafızama kazınmış o mahzun halin
Yoksa pişmanlığımın ağır hissi mi

Hani rüzgârda savrulurdu saçların
Umutlarımı, işte öyle savurdun
Sevaplarından daha çoktu suçların
Tam isabet, yine can evimden vurdun

Göksel'im çaresiz dertlere mi düştün
Yine tek başına kaldın orta yerde
Aşktan gayrı olmasın tasan, üzüntün
Allah düşürmesin aşktan başka derde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1720153/sair-hassasiyeti.html>

NE OLDU

Havada, karada hep sen vardın
Şakşakçı doluydu önün ardın
Baharda çiçeğine konardın
Mor sümbüllü bağına, ne oldu?

Kimse çıkmazdı kat'i sözünden
Şimşek çakardı iki gözünden
Korkarlardı tersinden, düzünden
Başı karlı dağına, ne oldu?

Uçan kaçan senden sorulurdu
Adına sofralar kurulurdu
Belki, kuş sütü eksik olurdu
"Sarı kız"ın yağına, ne oldu?

Karşında "el-pençe divan" duran
Seninle kalkıp, seninle oturan
Hayallerini seninle kuran
Ölüsüne sağına, ne oldu?

Sinsi olur kahpenin tuzağı
Başına örmesinler kazağı
Gerçek dost, yakın eyler uzağı
Tuzak nerde? Ağına, ne oldu?

"Rabbena" ama, "hep bana" diyen
Çakal olup, kuzu postu giyen
Hiç utanmadan kul hakkı yiyen
Ustaya, çırağına, ne oldu?

"Öfke baldan tatlıdır" bir anlık
Arta kalan sadece viranlık
Sonu zifiri, sonu karanlık
Kandile, çerağına, ne oldu?

Göksel'im, her şeyini eviren
Kiblesinin yönünü çeviren
Kuralları da yıkıp deviren
Solundan en sağına, ne oldu?

Viranlık: yıkıntılık
Çerağ: çıra

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1720760/ne-oldu.html>

En Değerli Şey

Pişman değilim verdiğim emekten
Ben umutsuz aşkımdan yorgunum
Neden korkayım vurgun yemekten
Ben çaresiz aşkına vurgunum

Başıma taç ettim muradını
Balıklara öğrettim adını
Kırdım dalgaların inadını
En azgın denizlere sürgünüm

Okyanusun akıntısı donsa
Yakomozlar ışıllı ışıllı yansa
Albatros bile dalıma konsa
Derin hasretinle geçer günüm

Bir türlü varamadım menzile
Çok uzak, en yakın hedef bile
Gül bülbüle küsmüş, diken güle
Gülü aramakla geçti dünüm

Göksel'im, her cefaya talibim
İlaç değil, "sem" verir tabibim
"En değerli şey"e ben sahibim
Hayalinle dolu ardım, önüm

Albatros: Okyanusta konmadan çok uzun süre uçabilen kuş
Sem: zehir

Yakomoz: deniz dalgalarındaki ışıltı

Vurgun yemek: derinlerde suyun basınçıyla oluşan beyin hasarı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724433/en-degerli-sey.html>

EN ZOR ZANAAT(AŞK)

Bir kere sevdaya düşmeye gör
Kulağın sağır olur, gözün kör
En çok sevdiğin ise en nankör
Aşk, en zor "zanaat"tır be gülüm

Her zaman sen olursun fedakâr
Çok sevip, hiç sevilmemek de var
Boşa bekleme zere kadar kâr
Aşk, aza "kanaat"tır be gülüm

Ruhuna işler inceden ince
Her şey yeniden başlar bitince
Gaipten gelen sedadır bence
Aşk, ilahî "sanat"tır be gülüm

Gerçeği yalanla karıştırır
Karıncayı fille yarıştıır
Kanlı bıçaklıyla barıştıır
Aşk, nefrete "inat"tır be gülüm

Denizleri doldurur, taşırır
Aşılmaz dağdan bile aşırır
Bir ufuktan, bir ufka uçurur
Aşk, melekede "kanat"tır be gülüm

Fırtına mıdır, Meltem yeli mi
İlkbahar yağmurunun seli mi
Akıllı mı, yoksa zır deli mi
Aşk, doludizgin "at"tır be gülüm

Bir gün tatlı dünyadan geçersin
Sen de ecel şerbetinden içersin
Yakarışların "Hüda"ya ersin
Aşk, geçilmez "sırat"tır be gülüm

Göksel'im, çözülmöz zor bilmece
Yazsan satır satır, hece hece
Bazen zebun, bazen tahtta Ece
Aşk, düşte "saltanat"tır be gülüm
Aşk, en zor "zanaat"tır be gülüm...

Zebun: düşkün, güçsüz
Ece: kralın eşi, kraliçe
Hüda: Allah, Tanrı
İlahî: Tanrısal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1725734/en-zor-zanaat-ask.html>

KIBİRLİ GÖNLÜM

Benim iflah olmaz kibirli gönlüm
Acaba kaç kere kırılacaksın
Arsıza peygamber sabırlı gönlüm
Acaba ne zaman darılacaksın

Yıllar su gibi geçti, biraz uslan
Artık "pesak kedi"ler bile aslan
Şöyle geriye doğru da bir yaslan
En son koyakta mı durulacaksın

Yeter artık kemale erdi yaşın
Kafana vurmadan, bir düşün taşın
Suçlu, gözünün üstündeki kaşın
Hep sen mi alnından vurulacaksın

Şair, toplumun "adil vicdanı"dır
"Yedi başlı ejderha"nın canıdır
Dik durabilmek için zor yanıdır
Bu yüzden tek başına kalacaksın

Göksel'im, nasıl yaptın, ne söyledin
"Anan yahşi, baban yahşi" mi dedin
Kurt "evcil", kuzuya "vahşi" mi dedin
Doğru yolu ne zaman bulacaksın
Bu yüzden tek başına kalacaksın

Kibir: büyüklenme
Pesak: miskin
Yahşi: iyi, güzel
Kemale ermek: olgunlaşmak
İflah olmak: düzelmek
Koyak: durgun su

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1726181/kibirli-gonlum.html>

ELÂ GÖZLÜM

Takmışsın leylakları, mor sümbülü
Sana çok yakışır, "gül" elâ gözlüm
Yine küstürmüşsün garip bülbülü
Gamzende gül açsın, gül elâ gözlüm

Giyinmişsin güllü dallı fistanı
Sana çok yakışır, "al" elâ gözlüm
Kıskandırırısın gülü, gülistanı
Beni de bahçene, al elâ gözlüm

Hani gelirsin salına salına
Selinde olurum, "sal" elâ gözlüm
Bülbül tutsak, gonca gülün dalına
"Müebbet mahkum"u, sal elâ gözlüm

Gerek var mı, misk kokulu ambere
İğdede, çiçekli "dal" elâ gözlüm
Bakma, Leyla'ya Kerem'e, Kamber'e
Sevgim deniz gibi, dal elâ gözlüm

Göksel der ki, aşkın sonu uçurum
Çok meşakkatli bir "yol" elâ gözlüm
Ellerimi tutarsan, uçururum
Yoksa saçlarını, yol elâ gözlüm...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1727006/el-go zlum.html>

İŞÇİ BAYRAMI (MI)

Nasırlı elleriyle çapa kazar
Ekmeğini taştan çıkarır işçim
Bileğinin gücüyle tarih yazar
Öfkesini "aştan" çıkarır işçim

Dumanı yok, alevsiz yanar közü
Gelir, boğazında oturur sözü
Ağlayamaz, nemlenir iki gözü
Öfkesini "yaştan" çıkarır işçim

İp eğirir dokuma tezgâhında
Kıymeti yok patronun bergâhında
Ömrü biter "sendika tezgâhı"nda
Öfkesini "yaştan" çıkarır işçim

Korkmadan doğanın kalbini yarar
Her gün, "kelle koltukta" maden arar
Önce mazlumun yarasını sarar
Öfkesini "döşten" çıkarır işçim

Çelik potasına terini katar
Olmadı, gözünün ferini katar
Ay sonu, üç kuruşa kurşun atar
Öfkesini "beşten" çıkarır işçim

Asgariye tam bir ay talim eder
Gözünde, inceden hüznün ve keder
Ömrünü beraber ettiği heder
Öfkesini "eşten" çıkarır işçim

İkramiyesi yılda bir, tek gelir
Bağı bostanı var, Ona tiyek gelir
Fırıldak zarı bile "hepyek" gelir
Öfkesini "şeşten" çıkarır işçim

Göksel'im, Bayramlar böyle mi olur
Böyle olursa, ancak "söylem"i olur
Hak aramanın bir eylemi olur
Sonra da "işten" çıkarılır işçim...

Tiyek: üzüm yaprağı
Heder: ziyan olma
Gözünün ferisi: gözünün ışığı
Döş: göğüs
Asgari: en düşük ücret
Bergâh: huzura durma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1727601/isci-bayrami-mi.html>

GÖNÜL

Çekemem cevr-i cefanı
Nazından usandı gönül
Sürmedim zevk-i sefanı
Nihayet uslandı gönül

Aşk, "zümrüd-ü anka" kuşu
Ömrümün en dik yokuşu
Yıllardır bitmeyen koşu
İnişte paslandı gönül

Dertlerim demlendi közde
Geçmişin izleri yüzde
Yolunu şaşırdı düzde
Dağlara yaslandı gönül

Gülün kadife dokusu
Baharda yağmur kokusu
Yine mi hicran korkusu
Kirpiğin ıslandı gönül

Gençlik bitmeyecek sandı
Çiçekten çiçeğe konu
Pembe yalanlara kandı
Aşkı, oyun sandı gönül

Göksel, yaş kemale erdi
Kısır fidan meyve verdi
Bitmedi şu gönül derdi
Ateşlerde yandı gönül
Aşkı, oyun sandı gönül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1728370/gonul.html>

"İKİ GÖZÜ İKİ ÇEŞME"

Gözlerime bir baksaydı, anlardı
Garip papatyayı boş yere yolmuş
Yaşadığım en güzel zamanlardı
Fotoğraflar gibi onlar da solmuş

Kendi küserdi, kendi barışırdı
Gün gelir kedi gibi sırnaşırdı
Gereksiz işlere de karışırdı
Ahu gözlerine hüzün mü dolmuş

Gençliğinin başında, onbeşinde
Pembe hayaller görürdü düşünde
Gül taşırdı, gül kokulu döşünde
Bakmaya kıyamadığım, "el" olmuş

Kiskandırırdu salkımlı söğüdü
Uçarıydı, dinlemezdi öğüdü
Ne beni güldürdü, ne kendi güldü
"İki gözü, iki çeşme" sel olmuş

Göksel, ne yapsa ne etse naçardı
Gülünce gamzeleri gül açardı
Her yana mutluluk, neşe saçardı
Meltem rüzgarıydı, hoyrat yel olmuş
"İki gözü, iki çeşme" sel olmuş...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1728658/iki-gozu-iki-cesme.html>

ŐEKERİM

Bundan sonra
İşimiz zor Őekerim
Sosyete mi olduk ne
Tuzlu yesem tansiyon çıkıyor,
Tatlı yesem Őekerim.
En sık sorduğum soru
Bu değerleri
"Nasıl normale ekerim"
Zehir oldu balım, baklavam, Őekerim...

Ne tadım kaldı, ne tuzum
"Acı ama gerçek" kuzum.
Oyunun sonuna geldik,
Artık figüranlık bile değil
Bu hayattaki rolümüz.
Yükselim diye umutlanma !
Bundan kelli yükselirse
Ya tansiyonumuz yükselir
Ya kolestrolümüz.
Bundan sonra işimiz zor Őekerim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1728931/sekerim.html>

ŞEN ŞATIR

"Vur patlasın, çal oynasın" gam sıfır
Her zaman neşelisin, hep şen şatır
Çark-ı felek gibi dönersin fır fır
Ne vefa kalmış sende, ne de hatır

Seni çok severek lâyıımı buldum
Sen bana efendi, ben sana kuldum
Çuvaldıza gönüllü razı oldum
Bari sen, iğneyi kendine batır

Baştacı etsen, allayıp pullasan
Kem gözlülerden sakınıp kollasan
Bir haber salsan, bir selam yollasan
Aklına gelsem, yazsan iki satır

Beğenmezsen, defterimi dürersin
Acımazsan, Fizan çölüne sürersin
Baş tacı ettim, başın göğe ersin
İstersen, kör zindanlarda yatır

Göksel'e gülsen, heykelini diker
Bir adım atsan, yoluna gül döker
Diş bileyenin de dişini söker
Aşkını yedi düvele anlatır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1729471/sen-satir.html>

PERİŞAN

Dün viran bir bağa girdim
Bağ, bağıbandan perişan
Ne kokladım, ne gül derdim
Gül, gülistandan perişan

Karışmış çer çöpün isi
Çınlar sessizliğin sesi
Çökünce gecenin sisi
Ay, puslu tandan perişan

Kolu kırılmış dal gibi
Polenler deli bal gibi
Bülbüller suskun, lal gibi
Kuş, bahçivandan perişan

Son anları kelebeğin
Uğuru kaçmış böceğin
Yaprağı solmuş çiçeğin
Ful, erguvandan perişan

Esmiyor seherin yeli
Küsmüş nazlı "hanımeli"
"Kuru ark"a ne demeli
Su, şadırvandan perişan

Göksel, leylaklar kokmuyor
Arı çiçeğe bakmıyor
Zaman mı durmuş, akıyor
An, yelkovandan perişan
Bal da kovandan perişan

Bağıban: bağın bakıcısı
Ful: beyaz çiçekli, güzel kokulu bir çiçek
Bahçevan: bahçenin bakıcısı
Lal: dilsiz, konuşamayan
Ark: su kanalı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1729663/perisan.html>

NÖBET

Yine 3-5 nöbetindeyim
Sınır nöbetinden tehlikeli
Uyku uyanıklık arası
Alevera dalevera
Hep bende nöbet sırası
Cephenin en önündeyim
Gözlerim uykuya hasret
Aklım akıldan firarda
Ufkum geniş, ruhum darda
Yani aşk nöbetindeyim

Yüreğim tetikte
Kulaklarım seste
Hep namlunun ucunda
Soluğum son nefeste
Bir çıtırtı bekliyorum

Aşkım "kuru sıkı" değil
Doludizgin kısrak gibi
Ok gibi, mızrak gibi
Patladı patlayacak son kurşunum
Uçtu uçacak gönül kuşum
Terhis belgem "Vefsız Yar"da...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1731826/nobet.html>

BAYRAM

Hissedemezsen mazlumun hissini
Bayramlar bayram gibi kutlanır mı
Baklavalara, kebablar sını sını
Olsa bile, ağızlar tatlanır mı

Silebilirsen öksüzün yaşını
Onun gerçek bayramı odur işte
Okşayabilsen yetimin başını
Onun gerçek bayramı budur işte

Bayramlık elbiseler tiril tiril
Neye yarar ki, kalplerdeyse kara
Dışardan görülse de pırl pırl
Neye yarar ki, derindeyse yara

"Şeker" tadında olsun bayramınız
"Kınalı Koç" kes eşine dostuna
Neşe mutluluk dolsun bayramınız
Etini dağıt, sen kurul postuna

Göksel, artık her gün bayramdır sana
Vicdanın rahat, huzurun yerinde
Yetime baba ol, öksüze ana
Bayramını kutla, bayram yerinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1734872/bayram.html>